

infacto

**Karaokea
Kapinassa**

Antin sänkykaverit

Nainen etsii uuden CEO:n

Teksti: Mari Tuomela

Lokakuu 2007

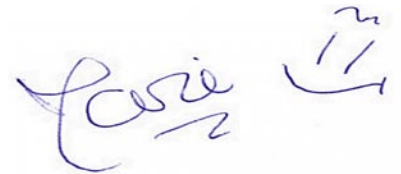
Istun junassa matkalla Tampereelle ja mietin kumeisesti, mistä pääkirjoituksessa tällä kertaa juttelisin; lehti on muilta osin valmis ja se pitää saada painoon vielä tänään, mieluiten parin tunnin sisällä. Dedistä pukkaa dediksen perään ja tänään varsinkaan ei ole aikaa laiskotella... Ah, alan niin olla loman tarpeessa. Joululomani alkaa yhdeksän viikon päästä (juu, olen laskenut), ja samalla päättävät opintoni kurssien osalta. Tällä hetkellä jouluu

tuntuu kuitenkin vielä kovin kaukaiselta. Lomastani saattaa tulla normaalia pidempi, mikäli en pääse aloittamaan diplomityötä heti alkuvuodesta - mikä on hyvin todennäköistä, ellen ala aktiivisemmin hakea paikkaa. Muista kiireistä johtuen hakemista vain lykkää koko ajan eteenpäin, varsinkin kun se tuntuu vaikealta. Kaunosen Anna antaa vinkkejä, mistä aloittaa ja mihin panostaa. Jos olet samassa tilanteessa kuin minä, niin lukaisepa juttu ajatuksella - eiköhän Anna tiedä, mistä puhuu, sillä hän valmistuu tällä viikolla (sydämelliset onnittelut!!).

Kun osa meistä taistelee viimeisiä kursseja kunnialla läpi, niin toiset vasta aloittelevat taivaltaaan TTY:llä. Aino-fuksi kertoo orientaatioviikosta pari sivua edempänä. Toivotankin uuden vuosikurssin tervetulleeksi pariimme, ja kehotan nauttimaan kyydistä =). Vuodet menevät nopeasti (hohhoijaa, ny tuli vanha olo!), ja niistä kannattaa ottaa kaikki irti. Samansuuntaisia terveisiä lähettävät alumnimme (s. 11, 13). Yksi hauska homma, johon suosittelen lähtemään mukaan, on hallitustoiminta. Uusi hallitus valitaan marraskuun puolessa välissä, ja toimarit vuoden vaihteessa. Tarjolla on monenmoista paikkaa, ei kun ehdolle! Myös maailmalla on paljon annettavaa - Maria H. ja Antti jakavat vaihtokokemuksiaan toiselta puolelta maapalloa, ja Jutta ja Maria K. kertovat, minkälaista oli työskennellä kesä ulkomailla. Esim. McKinsey tarjoaa ulkomaan harjoittelupaikkoja, kuten takakannesta käy ilmi. Yritysrintamalla on muuten tapahtunut muutoksia, McKinsey on liittynyt Networkiimme.

"Ja seuraavana Tampere." Eiköhän tämä ole tässä.

Syksyisin terkuin,

Julkaisija ja kustantaja

TTY:n tuotantotalouden kiltä Indecs
indecs-hallitus@listmail.tut.fi

Päätoimittaja ja taittaja

mari.tuomela@tut.fi

Painopaikka

Juvenes Print, Tampere

Painomäärä

150 kpl

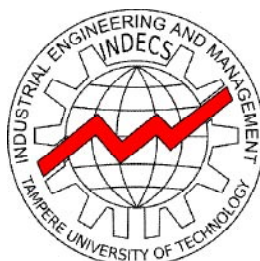
www.indecs.info

Toimittajat @tut.fi

aino.vaittinen, anna.engblom, anna.kaunonen, antti.laaksonlaita, arttu.hujanen, hannes.ilveskoski, jaakko.marila, joonas.olkkonen, juhani.tolvanen, jutta.fagerstrom, maria.haukipuro, maria.kankkio, mikko.hankamaki, mikko.hoikkanen, reetta.suursalmi, tytti.matsinen, vesa-matti.marjamaki

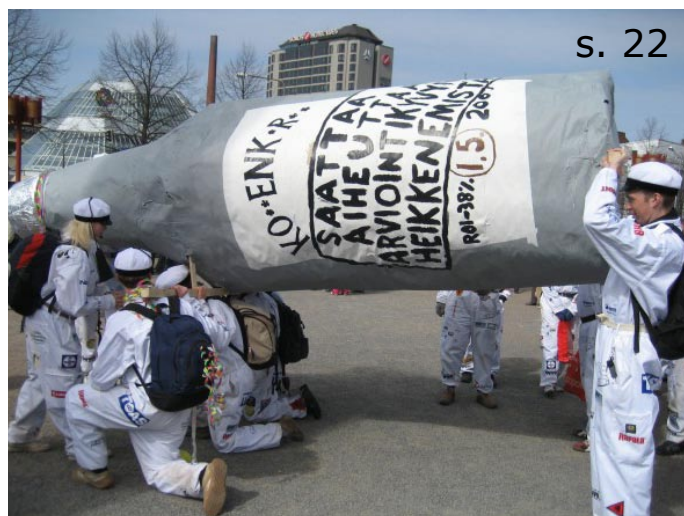
Muut toimittajat

melinda.luoma@memo.ikea.com

Vakiopalstat

- S. 04** Puheenjohtajan palsta
- Elämä on parasta huumoria
- S. 12** Alumnien kuulumisia
- Melinda Luoma
- S. 13** Tutalta valmistuneet
- touko-elokuu -07
- S. 16** Elämän aakkoset
- Tytti Matsinen
- S. 39** Tapahtumakalenteri
- loka-joulukuu -07

Killan sisäistä

- S. 06** Fuksiviikko: uusia kasvoja...
... ja hervotonta menoa!
- S. 07** Tutafuksit vuosimallia -07
- tutorryhmäkuvat
- S. 25** Täällä ei saa juoda
- KesäCasenpurku 27.-29.8
- S. 27** Munkkien matkassa
- Indecs Challenge 15.9.

Tampereelta

- S. 22** Otteita teekkarin päiväkirjasta
- Wappu -07 pähkinäkuoressa
- S. 34** Tampereen helmiä osa 3
- ravintoloita joka makuun
- S. 36** Mystisiä siniveikkoja
- naapurikoulukummajaisemme

Kansainvälistä

- S. 17** BCG's Nordic Women's Event
- kaikki paitsi konsultointi turhaa?
- S. 18** Kesätyö Bulgariassa
- yhdistä työ ja hyöty
- S. 20** Kesä Slovakiassa
- töitä ja matkustelua
- S. 30** Argentiinan sekametelisoppa
- puoli vuotta Buenos Airesissa
- S. 32** Perspektiiviä
- Ausseista

Muita juttuja

- S. 10** Konsultin vikaa?
- fuksit testissä
- S. 11** Alumnitutkimuksen tuloksia
- kuulumisia ja terveisiä
- S. 14** Iso D lähestyy
- mitä, miten, milloin?

Elämä on parasta huumoria

- toteaa Marila

Teksti: Jaakko Marila

Nopean ja vahvasti intuitioon nojaavan markkina-analyysin tuloksena totesin, ettei tietointensiivisen syyslukukauden aloittanut opiskelija kykene informaatioähkyssään sulattamaan kiltakeskeisestä maailmankatsomuksesta kumpuavaa proosapitoista pj:n palstaa. Päätin siksi kasata kansainvälisen älykköitiimin pohtimaan maailmankaikkeuden syvimpiä ongelmia. Tässä tulokset.

"Our wines leave you nothing to hope for."
- Sveitsiläisen ravintolan ruokalista

"Steve on nero!" - Nimimerkki juu kommentoissaan Taloussanomien uutista Applen Jobs pyysi anteeksi iPhoneen hinnanalennusta

"Lordi näytti, että lateksi voittaa botoxin."
- Nimimerkki I/e Iltalehden viisuestrassa

"Tehkää niinkuin minä, ansaitkaa enemmän."
- Pääministeri/ liikemies Silvio B. (joka kutsuu itseään vaatimattomasti politiikan Jeesus-Kristukseksi, [IL 13.2.06])

"Cmabridgen yilopitson tuktimusken muakan ei ole väilä, msisä jäjretsyksessä sanan kijraimet ovat, ainoa täreä aisa on, että esnimmäinen ja viimienen kijrain ovat oikelila piakioilla. Loput voiavt olla missä jäjretsyskessä tahasna ja imhinen voi sitli lukea tesktin ongemplitta, koksa aiovat eiävät lue jokaitsa kijrainta eriskeen, vain sanan kokoniasuuetna."
- Tiedonjyvät -palsta Yhteishyvä-lehdessä

"Guarenteed to work throughout its useful life." - Hong Kong: ilaisen lelun pakkaus

"Ainut oikea motiivi on saada vittuilla."
- Jari Sarasvuo perustellessaan visioaan väitellä tohtoriksi (Talouselämä 2.10.98)

"Cold Wave Linked to Temperatures" - Otsikko Englantilaisessa sanomalehdessä

"Kauppatieteet ovat sosiologinen tutkimuksen ala, joka tuottaa kollektiivisen käyttäytymisen approksimaatioita"
- Jari Sarasvuo (Campus.fi 2-3/2007)

"Tutkimusten mukaan säännölliset kännit museoissa ja taidenäyttelyissä vähentävät sairastumisriskiä!"
- Kotivinkki (elokuu/07)

"Atomiräjähdyksen jälkeen syntyvän sienemuotoisen pilven sisus on tiilenpölynvärinen, kertoivat tiedemiehet, jotka ovat ilman suojavarusteita lentäneet pilven läpi. Sienen muotoisessa pilvessä oli otsonimaisen raikas tuoksu, aivan kuin kovan ukonilman jälkeen, kertoivat tiedemiehet lisäksi." - Aamulehti (29.04.2005) tänään 50 vuotta sitten

Taking a moment to enjoy success.
Just another day at the office for a Tiger.

Join Accenture for a career that keeps you motivated and moving forward. Work on vital assignments for top class clients and help them achieve high performance. Push yourself, while developing your skills and confidence. Work with the best people worldwide to solve problems and do what hasn't been done before. If this is your idea of a typical working day, Accenture is the place to work.

We're recruiting extraordinary talent—sound like you?

We're looking for exceptional graduates to join our Systems Integration and Technology and Management Consulting teams - people who will work passionately to help our client companies reach higher levels of business performance. At Accenture, you'll work on some of the most challenging projects around and in return for taking on a high level of responsibility, you'll build deep market relevant skills and get competitive compensation with a full range of benefits.

Why Accenture? Our unique professional development programs, such as Accenture SAP and Java Academies, will help you develop your skills and to ensure you grow to the greatest potential of your professional development. And our culture encourages you to balance your personal and professional life and promotes a collaborative, team-oriented environment.

At Accenture, there's always something new happening, and it's our diverse teams of motivated people who make it happen. Could you be one of them? To find out more about careers at Accenture and to submit your resumé online, visit our website today.

Visit www.accenture.fi/tyopaikat

• Consulting • Technology • Outsourcing

accenture
High performance. Delivered.

Fuksiviikko: Uusia naamoja... ... ja hervotonta menoa!

Teksti: Aino Vaittinen

Kuvat: killan albumi

Fuksiviikon maanantai alkoi osaltani hieman jännittävissä tunnelmissa, olinhan muuttanut Tampereella vain päivää aikaisemmin, ja käynyt täällä sitä ennen kokonaiset kaksi kertaa. Onnistuin kuitenkin etsiytymään Festian isoon saliin. Siellä viikkomme alkoi Tuomo Tiaisen pitämällä vastaanottotilaisuudella, jossa meidät toivotettiin tervetulleeksi Tampereen Teknilliseen Yliopistoon.

Vastaanottotilaisuuden jälkeen päivämme jatkui tuotantotalouden koulutusohjelman tervetulo-tilaisuudella, joka alkoi melko dramaattisesti Ympäristöteekkarikillan teekkarijäynällä. Jäynän jälkeen meille esittäytyivät koulutusohjelman suunnittelija Katja Tornberg ja tuotantotalouden osaston osastonjohtaja Jorma Mäntynen.

Miia, Vesa, Samu, Samuli, Aapo, Tuomas, Tomi

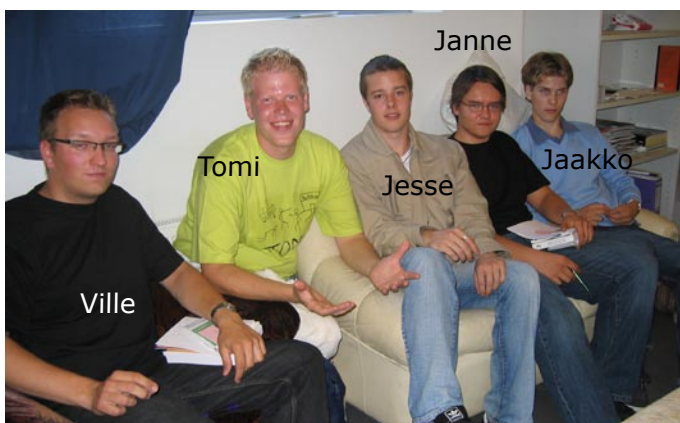
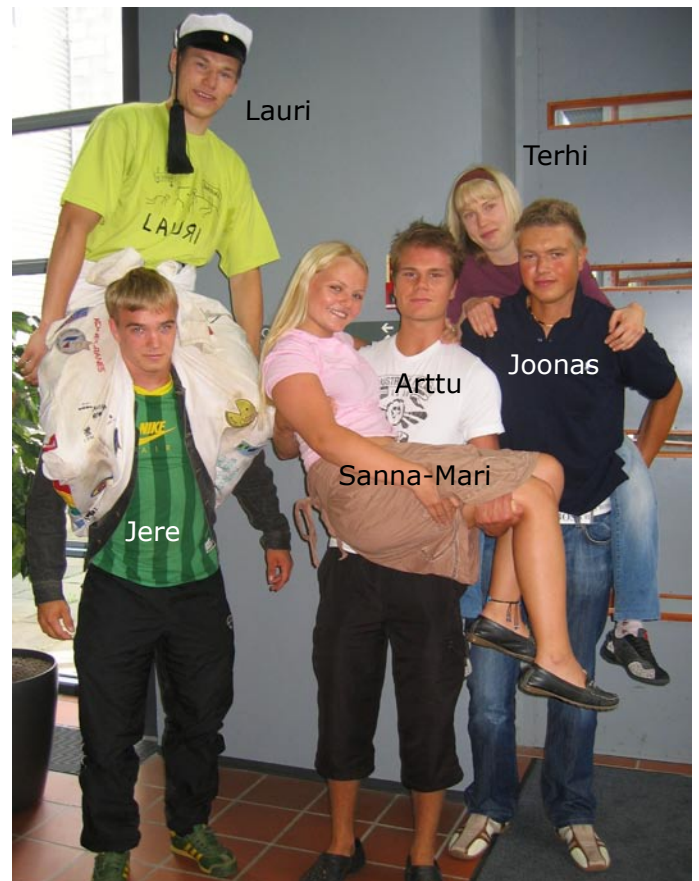
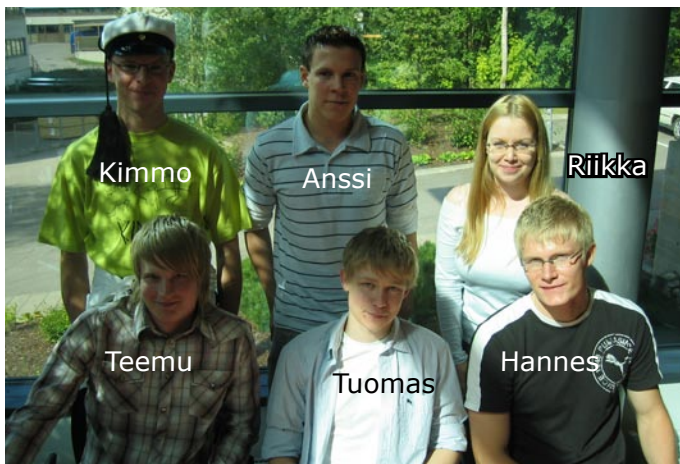

Näiden esittelyitä seurasi kenties viikon tärkein hetki eli tutoreiden, Aijan, Jaakon, Kimmon, Laurin, Leenan, Miian, Miikan ja Tomin, ja fuksikapteenien, Johannan ja Katjan, esittelyt, sekä meidän fuksien jako tutorryhmiin. Itse päädyin Leenan ryhmään ja ryhmien jaon jälkeen lähdimme tutustumaan kouluun ja toisiimme tutorryhmittäin. Saimme samalla monia tärkeitä papereita mm. teekkarikalenterin ja opinto-oppaan sekä paljon enemmän ja vähemmän hyödyllistä tietoa opinahjostamme ja muista opiskelijoista.

Kiertelyn jälkeen pääsimme muutamaksi tunniksi kämpille, mutta illalla palasimme koululle Indecsin ja Managerin yhteiseen tutustumispelailuun, jossa pääsimme mm. pelaamaan evoluutiota (itse jäin torakaksi) ja nimipeliä, jossa kaikki tuntuivat lopulta olevan "Kimmoja". Pelailun jälkeen siirryimme Festiaan kuoharitilaisuuteen, jossa kiltojemme hallitukset esittäytyivät.

Tilaisuuden jälkeen jatkoimme iltaa koulusuunnistuksen merkeissä tutustuen samalla mm. Bommariin sekä Indecsin että Managerin kiltikseen ja suorittaen erilaisia tehtäviä esim. pyörimällä tukkihumalaa ja rakentamalla sen jälkeen ihmispyramidin. Suunnistuksen voitti Managerin Lauran ja Mikan tutoroima yhteisryhmä. Kun koulusuunnistus oli kunnialla ohi, jatkoimme vielä iltaamme tutustuen paikalliseen anniskeluravintolaan Peyton Placeen, jossa voi mm. pelata biljardia.

Tiistaiamu alkoi tuotantotalouden koulutusohjelman infotilaisuudella, joka oli samalla ensimmäisen kurssimme "Akateeminen opiskelu" aloitus-tilaisuus, ja jossa saimme myös ensimmäisen kotitehtävämme. Infon jälkeen jatkoimme kampusalueeseen tutustumista tutorryhmittäin ja

meidän ryhmämme ilmoittautui mm. lukuvuoden kursseille.

Iltapäivällä oli vuorossa yleinen infotilaisuus, jossa meille esittäytyivät mm. TTY, Juvenes ja YTHS. Tämän tilaisuuden jälkeen oli vielä mahdollista osallistua laajan kemian ja matematiikan infotilaisuuksiin mikäli kyseiset aineet sattuvat kiinnostamaan. Päivän aikana oli myös mahdollista saada tieto kielten opiskelusta ja kielikeskuksesta.

Illalla oli vuorossa Indecsin grilli-ilta Tekniikan torneilla. Ennen grillailua kävimme tutoreiden kanssa tutustumaan paikallisten ruokakauppojen tarjontaan. Illan aikana pääsimme tutustumaan myös vanhempiin opiskelijoihin sekä syömään Johannan paistamia ilmaisia lettuja ja omia eväitä.

Kun porukka oli saanut tarpeekseen grillailusta, päätimme jatkaa iltaa Hervannan mahtavassa yökerhossa Huumassa. Koska jono oli kuitenkin todella pitkä, päädyimme Kulaiseen Apinaan laulamaan karaokea, mistä muut asiakkaat eivät tuntuneet kauheasti pitävän. Jossain vaiheessa innokkaimmat fuksit ja tutorit sitten päätyivät

Huumaan, jossa bileet jatkuivat mahtavan musiikin, kuten Katri Helenan tahdissa, valomerkkiin asti.

Keskiviikkoamuna pääsimme ensimmäiselle "oikealle" luennoille, kun tietotekniikan perusteet kurssi alkoi. Inspiroivan kaksituntisen jälkeen oli vuorossa tutorryhmän tapaaminen lounaan merkeissä. Tämän jälkeen pääsimme taas laajentamaan tajuntaamme tietotekniikan suhteen.

Illalla oli vuorossa Indecsin ja Managerin yhteinen sportti-info, jonka jälkeen lähdimme Näyttelijänpuistoon pelaamaan. Puistossa pääsimme kokeilemaan kahta perinteistä teekkarilajia, kumpelousia ja kyykkää. Samalla huomasimme, että ainakaan valkoiset housut eivät ole maailman paras vaatetus teekkarilajeihin, joissa voi joutua mm. konttaamaan. Erittäin rankan ja hauskan pelituokion lähdimme jatkamaan iltaa kiltikselle, jossa pelasimme hieman toisenlaisia pelejä, Aliasta ja pöytälatkaa.

Kello yhdeksän jälkeen siirryimme teekkarisauna Mörrimöykylle, jossa pääsimme tutustumaan sekä teekkarien saunakulttuuriin että muiden linjojen opiskelijoihin ja heidän kummallisiin juomapeleihinsä. Rankan illan aikana pääsi myös nälkä yllättämään, ja niinpä Leena johdatti minut ja muutaman muun fuksin paikalliseen ravitsemusliikkeeseen Pizza Serviceen, jonka aukioloajat ovat kyllä kiitettävän hyvät, mutta asiakaspalvelusta ei voi sanoa samaa. Yritimme myös mennä Kapinaan laulamaan karaokea, mutta jostain kumman syystä meitä ei enää päästetty mikin ääreen.

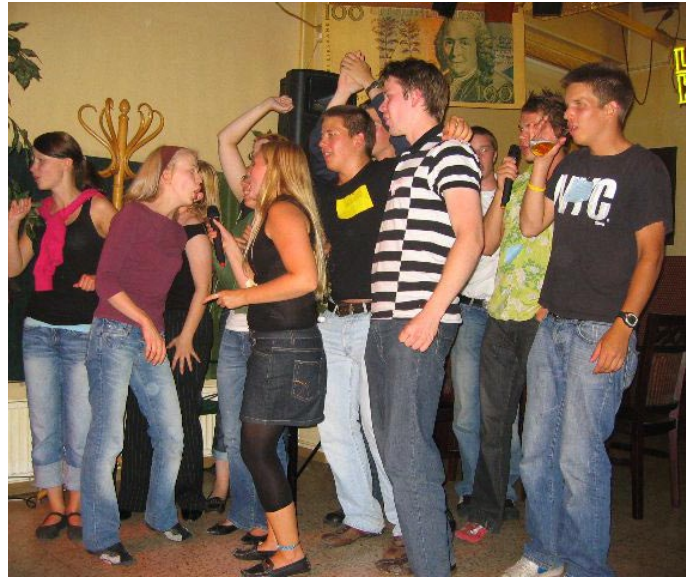
Torstaiamu alkoi taas tietotekniikan perusteiden merkeissä. Luentotauolla oli vuorossa jo perinteeksi muodostunut tutorryhmän lounas, jonka jälkeen jatkoimme tietotekniikalla. Kun sitten vihdoinkin

pääsimme pois luennolta, lähdimme kaupan kautta keskustaan Indecsin ja Managerin yhteisen pubirundin etkoille.

Etkoilla tutustuimme pubirundijoukkueeseemme, jonka toisen puolikkaan muodosti tietojohdaja tutorryhmä. Yritimme myös päästä erinäisten juomien avulla sopivaan mielentilaan, jotta tulevien tehtävien suorittaminen sujusi mahdollisimman hyvin.

Kun kello alkoi olla viisi, siirryimme keskustorille, josta lähdimme itse kierrokselle, kunhan olimme ensin ostaneet asiaankuuluvat lahjukset sekä bussikortit. Kierrokselle lähtiessä meille annettiin myös mustat pitsiliivit ja laastareita kaupiteltaviksi, mutta ainakaan meidän joukkueemme ei onnistunut myymään kyseisiä esineitä kovasta yrityksestä huolimatta.

Indecsin Kimmon ja Managerin Kaisa-Liisan tutorimallille joukkueelle. Voittajan julistamisen jälkeen juhlat jatkuivat tavalliseen tapaan ja iloinen juhlakansa poistui viimeistään valomerkin aikaan ja lähti (pääosin) takaisin Herwoodin metsiin.

Perjantai valkeni jossain vaiheessa, ja itse lähdin porukoiden luokse rentoutumaan rankan ja mieleenpainuvan mutta myös erittäin hauskan fuksiviikon jälkeen. Tampereelle jääneet fuksit ja vanhemmat opiskelijat pelasivat kuulemma perjantaina jalkapalloa ja viettivät lauantaina peli-iltaa kiltiksellä, mutta näistä tapahtumista minulla ei ymmärrettävistä syistä ole tarkempaa tietoa.

Pubirundilla pääsimme tutustumaan moniin keskustan ravintoloihin sekä suorittamaan erilaisia erittäin hauskoja ja teekkarihenkisiä tehtäviä. Yritimme esimerkiksi ahtaa mahdollisimman monta ihmistä pussilakanaan, kuljetimme viinirypälettä suusta suuhun, esitimme näytelmiä ja pujotimme muovinarua päällimmäisten vaatteiden alle (kun saavuimme kyseiselle rastille, vaatteiden riisuminen oli jo kielletty). Rasteilla yritimme myös perinteiseen tapaan parantaa pisteitämme lahjomalla tuomareita eri tavoin, esimerkiksi rakentamalla ihmispyramideja, sirottelemalla glitteriä tuomareiden päälle, antamalla heille popcornia ja hieromalla heidän hartioitaan.

Kierros päättyi Laukontorille, jossa pääsimme maistamaan Tampereen kansallisruokaa mustaamakkaraa. Sieltä siirryimme jatkoille läheiseen yökerhoon, Cabaretiin. Ravintolan tunnelma oli erittäin hyvä, vaikkakin soitettava musiikkivalikoima olisi voinut olla hieman monipuolisempaa (dj ei lukuisista pyynnöistä huolimatta soittanut Village Peoplen legendaarista YMCA:tä).

Kun kello löi 12, ja olimme laulaneet Teekkarihymnin asianmukaisella tavalla, koitti vihdoinkin kaikkien odottama hetki, pubirundin voittajajoukkueen julistaminen. Tänä vuonna tämä kunnia lankesi

Konsultin vikaa?

- uudet fuksit testissä

Teksti: Mikko Hankamäki
Kuva: Randy Glasbergen

Ensimmäisenä koulupäivänään indecs- ja managerfuksit joutuivat heti tulikokeeseen, kun heidät pistettiin purkamaan koulusuunnistusryhmissä kolmea hyvin haastavaa casea: "Koiria pilaa suhteen", "Talon rakentaminen ajoi erilleen" ja "Suhteesta puuttuu romantiikka". Arvosteluperusteina olivat konsulteille tärkeät ominaisuudet, vakuuttavuus, nopeus ja ratkaisun kokonaisvaltaisuus. Koska kyseessä olivat fuksit, vakuuttavuuteen pääsemisen helpottamiseksi ryhmille annettiin lista "tutaksanoja" sekä muutamia viitekehyksiä analysoinnin helpottamiseksi esim. five forces ja BCG-matriisi.

Miltä kuulostaisi Kanban-liikennöity moottoritie tai entäpä Poka yoke -seksi? Ei lainkaan huonolta ainakaan arvostelutiimin mielestä. Koulutusalamme termejä käytettiin enemmän ja vähemmän oikeissa merkityksissään, varmaa kuitenkin oli, että sovellettava asiayhteys ei ollut aina arvosteluryhmälle entuudestaan tuttu. Ehkäpä me vanhemmatkin tieteenharjoittajat vielä joskus osaamme käyttää hienoja sanojamme myös paremmin arkielämässä, kuten "Huonon suhteen jatkuminen voi aiheuttaa vartalon horisontaalisen laajentumisen, josta seuraa markkina-arvon laskua... ..joten eroaminen on suhteen molempien osapuolten win-win -tilanne" tai "koiralla on suhteessa market leaderin positio".

Perinteiset termit saivat myös uusia merkityksiä:

Five forces = himo, alkoholi, estottomuus, itsekkyyys ja katumuspillerit

B2B = Bed to Bed

CEO = Central Egoistic Organisation

Kanban = itämainen parantaja

Muita mielenkiintoisia sovelluskohteita:

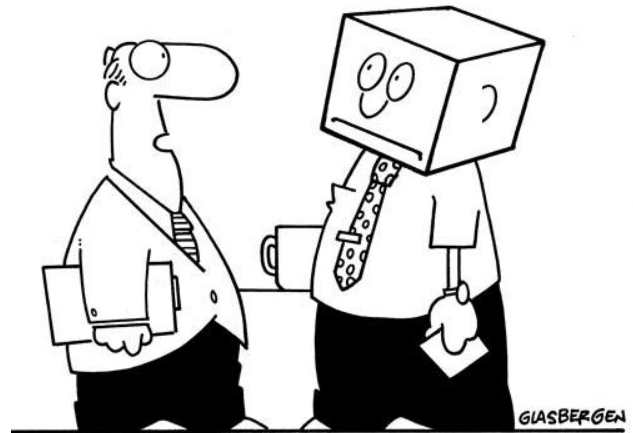
"Naisen green field -alue"

"Nainen etsii uuden CEO:n"

"Että mies käytä vain five forcesi seksiin apuna" (heiluttelee sormiaan)

"Proaktiivinen koiria"

"Suhteen nettonykyarvo on negatiivinen"

"Naisen tuotekehityksellä saavutetaan lisää potentiaalia ja suhde ikään kuin born again global"

Hieman sulattelua vaativat:

"Kilpailu ylittää kysynnän ja tarjonnan"

"Strategia: Omistaja-arvon kasvattaminen oli lähtökohtana kermankuorinnalle, mutta focus siirtyi kuitenkin partnershipin lisäarvon tuottamiselle. Organisaatorakenteesta huolimatta tulisi tietenkin lisätä penetroitumista suhteessa lisäarvoon, eikä välittää laisinkaan kilpailuedusta"

Arvoisat kiltamme yhteistyökumppanit, veljet, sisaret, professori- ja lehtorikunta,

Toivon yritys vastaavana, ettei edellinen fuksiemme taidonnäyte nosta odotuksianne meiltä valmistuvia diplomi-insinöörejä kohtaan liiaksi. On hyvä muistaa, ettei yhtä hienoja ajatuksia kuin Kanban-liikennöity moottoritie synny meiltä vanhemmiltakaan joka päivä. Se lisääkö miehen koirankaltaisuus seksin määrää voi olla tapauskohtaista, mutta ehkäpä joku nykyisistä fukseistamme kirjoittaa asiasta vielä myöhemmin tieteellisen julkaisun. Uskallan kuitenkin luvata teille, että jatkossakin meiltä valmistuneet diplomi-insinöörit löytävät innovatiivisia ja tehokkaita ratkaisuja millaisiin keisseihin tahansa ja myyvät vaikka naapurinsa proaktiivisen koiran siinä onnistuakseen.

Suuret innovaatiot syntyvät iloisessa ilmapiirissä.

Alumnitutkimuksen tuloksia

- kuulumisia ja terveisiä

Teksti: Anna Engblom

Keväällä 2007 tuotantotalouden osastolla tehtiin alumnikysely vuosina 2000–2003 osastolta valmistuneille diplomi-insinööreille. Tutkimuksessa kyseltiin valmistuneiden ajatuksia suorittamastaan tutkinnosta ja tulevien diplomi-insinöörien osamistarpeista. Otokoko oli miltei 300 henkilöä ja tutkimuksen vastausprosentiksi saatiin 40. Tutkimukseen vastasi Tampereella tuotantotaloutta ja tietojohdantamista opiskelleet ja Porissa tuotantotaloutta opiskelleet diplomi-insinöörit, jotka olivat valmistuneet vuosina 2000–2003. Tässä jutussa käsitellään pääsääntöisesti Tampereella tuotantotaloutta opiskelleiden mietteitä.

Kuulumisia työelämästä

Tampereelta valmistuneet tuta-DI:t ovat työlistyneet hyvin. Eniten TTY:ltä vuosina 2000–2003 valmistuneita diplomi-insinöörejä työllistää IT-ala, jonka parissa 13 % vastanneista työskentelee. 75 % vastaajista työskentelee yksityisellä sektorilla. Koulutus, konsultointi ja metalliteollisuus ovat IT-alan jälkeen yleisimmät työllistäjälajit. Eniten vastaajia työllistävät suuret yritykset. Yleisimmät tehtävänimikkeet ovat konsultti, johtaja ja projektipäällikkö. Työllistymisen valmistumisen jälkeen vastaajat kokivat helpoksi. Yli 60 % vastanneista jäi töihin samaan organisaatioon, jossa oli tehnyt diplomityönsä.

Yleisimmät tittelit:

1. Konsultti
2. Johtaja
3. Projektipäällikkö

Opiskelu

Valmistuneet kertoivat valinneensa TTY:n tuotantotalouden koulutusohjelman sopivan tekniikan ja talouden yhdistelmän vuoksi. Lisäksi oma kiinnostus ja tutkinnon laaja-alaisuus saivat vastaajat valitsemaan tuotantotalouden koulutusohjelmakseen. 80 % vastaajista oli opiskellut pääaineenaan teollisuustaloutta tai sen jotain syventymisaluetta (esimerkiksi markkinointi, strategia). 16 % vastaajista pääaine oli liikenne- ja kuljetustekniikka. Sivuaaineista yleisimmät olivat tuotantotekniikka ja ohjelmistotekniikka, joita kumpaakin 15 % vastaajista oli opiskellut. Reilu 40 % vastaajista oli ollut ulkomailla vaihto-opiskelijana.

Yleisimmät toimialat:

1. IT
2. Koulutus
3. Konsultointi
4. Metalliteollisuus

Terveisiä tuleville tuta-DI:lle

Vastanneilla oli mahdollisuus lähettää terveisiä tämän hetken tuta-teekkareille. Valmistuneet kehottivat opiskelijoita kansainvälisyyteen: ”Opiskelkaa kieliä ja käykää vaihdossa”. Vastanneet DI:t pitivät myös työkokemuksen kartuttamista opiskelujen ohessa tärkeänä. Moni vastaaja koki, että opiskeluaikana hankittu työkokemus auttaa myös opinnoissa käytännön taitojen karttuessa. Vastaajat kehottivat opiskelijoita valitsemaan opintoaikaiset työtehtävät, diplomityön ja ensimmäiset työtehtävät huolella, koska ne ohjaavat paljon työelämään sijoittumista. Valmistuneet kehottivat opiskelijoita verkostoitumaan jo opiskeluaikana.

Vastaajat antoivat vinkkejä myös itse opiskeluun. Opintoihin ja eri kursseihin kehoitettiin suhtautumaan ennakkoluulottomasti, koska koskaan ei voi tietää mitä tulevaisuudessa tarvitsee. Erityisesti projektinhallinnallisia, viestinnällisiä taitoja ja kielitaitoa kehoitettiin kehittämään. Lisäksi pari vastaajaa mainitsi, että alan kirjallisuuden ja lehtien lukeminen on hyödyllistä.

Valmistuneet tuta-DI:t korostivat opintojen huolellista suorittamista, koska rekrytointitilanteissa katsotaan opintomenestystä. Vastaajat kehottivat vaalimaan analyyttistä ajattelua, nöyrää asennetta ja tervettä maalaisjärkeä. Muutama vastaaja kehotti myös pitämään huolta itsestään ja läheisistään opiskeluaikana ja ennen kaikkea nauttimaan opiskelusta. Näillä neuvoilla on hyvä jatkaa alkanutta lukuvuotta!

...”Opiskelkaa kieliä ja käykää vaihdossa”... ”pitivät myös työkokemuksen kartuttamista opiskelujen ohessa tärkeänä”... ”kehottivat verkostoitumaan jo opiskeluaikana”...

Henkilöstöä kehittämässä

- Melinda Luoma

Koonnut: Mari Tuomela

Kuvassa: Melinda

* Milloin valmistuit? Pää- ja sivuaineesi?

Valmistuin tämän vuoden keväällä. Pääaineenani oli teollisuustalous, sivuaineina tuotekehitysoppi ja lääketieteellinen tekniikka. Diplomityön tein rekrytointiprosessin tehostamisesta. Aiemmalta koulutukseltani olen psykologian maisteri.

* Missä olet töissä?

Olen töissä IKEA Oy:llä, Vantaan tavaratalon toimipisteessä. IKEA ei varmasti esittelyjä kaipaa – sen tietävät kaikki! Visiomme on ”Luoda parempi arkipäivä ihmisille”, tarjoamalla niin edullisia tuotteita, että mahdollisimman monella olisi varaa ostaa niitä. Suomessa IKEAlaisia on jo 700, ja parhaillaan rakennamme uutta tavarataloa Raisioon. Globaalisti meitä on yli 100,000. IKEA on kansainvälinen yritys, missä on mahdollisuuksia kaupan, hallinnon ja jopa IT-alan ammattilaisille.

* Miten päädyit sinne töihin?

Vuonna 2005 huomasin ilmoituksen avoimesta henkilöstön kehittäjän paikasta IKEAn sivuilla. Olin ollut IKEA-fani jo jonkin aikaa, ja aina välillä seurasin myös heidän työpaikkailmoitteluaan. Hain paikkaa, kävin kahdessa haastattelussa ja sain paikan. Valintaani vaikutti monipuolisen osaamistaustani lisäksi varmaankin se, että olin äärettömän motivoitunut ja ilmeisesti se myös näkyi haastattelussa. Erikoinen tutkintoyhdistelmäni on kummastuttanut monia, mutta ihmis- ja taloudellisen osaamisen yhdistelmä avasi minulle ovet IKEAan. Myös IKEAn yrityskulttuuri ja arvot tuntuivat alusta saakka ”omilta” ja kemia kolahtivat haastattelussa puolin ja toisin.

* Mitä toimenkuvaasi kuuluu?

Työskentelen Vantaan tavaratalon koulutus- ja rekrytointivastaavana. Koordinoin tavaratalon rekrytointi-ilmoittelua ja huolehdin siitä, että saamme oikeat ihmiset oikeaan paikkaan, riittävän nopeasti. Suunnittelen tavaratalon vuosittaiset koulutussuunnitelmat yhteistyössä tavaratalon

johtajan ja johtoryhmän kanssa, olen vastuussa esimieskoulutuksista, ja huolehdin siitä että sovitut koulutukset toteutuvat ajallaan. Vastaan myös tavaratalon seuraajasuunnittelusta ja niin uusien kuin nykyistenkin esimiestemme ja työntekijöidemme kehittymisestä ja perehdytysprosessista. Toimin tavaratalon henkilöstöpäällikön oikeana kätenä ja kakkosnaisena.

* Mikä on parasta työssäsi?

Parasta työssäni ovat ihmiset ja työn monipuolisuus. Tapaan työssäni monenlaisia ihmisiä – meillä rekrytoidaan varastomiehiä, ravintolatyöntekijöitä, myyjiä ja kassahenkilöitä. Hakijoiden kirjo on laaja, ja tämä tekee työstäni mielenkiintoisen. Ihmisten kehittäminen saavuttamaan parhaan potentiaalinsa on palkitsevaa – on hienoa nähdä, kun ihmiset onnistuvat ja pääsevät tavoitteisiinsa. Myös se, että pääsen vaikuttamaan asioihin sekä olemaan osana päätöksentekoa ja palvelemissa bisnestä, on antoisaa.

* Miten työnteke vastaa opintojasi? Mistä kursseista on ollut erityisesti hyötyä?

Tuotantotalouden opinnot antavat hyvän pohjan toimia yrityksissä erilaisissa tehtävissä. Henkilöstöalan ihmisten on tärkeää ymmärtää yritystoimintaa kokonaisuutena, ja tähän opinnot antoivat hyvät valmiudet. Henkilöstöjohtamisen kurssit olivat hyödyllisiä työni kannalta – käytännössä nämä asiat olivat minulle jo tuttuja, mutta teoriatausta toi syvyyttä ajatteluun. Pystyn myös hyödyntämään henkilöstöjohtamisen teorioita esimerkiksi esimieskoulutuksissa. Täytyy antaa kuitenkin tunnustusta TTY:lle siitä, että opinnot ovat harvinaisen käytännönläheisiä, etenkin tutalla.

* Hauskin muistosi opiskelua ajoilta?

Koska olin jo suhteellisen ”vanha” (27 v.) aloittaessani opintojani vuonna 2004, minulla oli kiire saada opinnot hoidettua alta pois. Olin myös päässyt toteuttamaan opiskeluelämään kuuluvaa oheistoimintaa jo ensimmäistä tutkintoa suorittaessani, joten en kovin paljoa osallistunut paljon kehuttuun teekkarielämään. Se, mitä näin, oli kuitenkin maineensa veroista!! Yhteishenki oli mahtavaa ja teekkarihuumori – sitä ei voita mikään :) Tähän huumoriin olin toki tottunut jo, kotona on majaillut jo vuosikausia ns. ”vanhempi tieteenharjoittaja”. Ehdottomasti paras kokemus oli Teekkarikaste ja sen jälkeinen teekkarisauna! Pieni flunssakaan ei menoa haitannut!

* Missä näet itsesi viiden vuoden päästä?

Näen itseni edelleen henkilöstöpuolella. Tulevaisuudessa aion vähitellen siirtyä HRM puolelle, ja henkilöstöpäällikön tehtävät olisivat luonteva jatke nykyisille työtehtäville. Ehdottomasti aion pysyä IKEAlla – olen löytänyt yrityksen, jossa henkilöstöä arvostetaan ja meillä on kivaa töissä!

* Terveisiä tuta-opiskelijoille

Tärkeintä on nauttia opiskelua ajasta, koska sitä huoletonta aikaa ei saa koskaan takaisin! Pitäkää hauskaa, olkaa ylpeinä teekkareita, ja solmikaa ystävyysuhteita! Opintojen aikana kannattaa hankkia myös mahdollisimman paljon työkokemusta – kaikki kokemus on plussaa. Ehkä yksi tärkeimmistä neuvoista on se, että älkää suunnitelko liikaa, vaan tarttuka erilaisiin mahdollisuuksiin ja olkaa ennakkoluulottomia. Jos minulle olisi joku tullut sanomaan viisi vuotta

sitten, että tämä ”humanisti” valmistuu vielä joskus diplomi-insinööriksi, olisin nauranut itseni kipeäksi – mutta tässä sitä vaan ollaan... Tämän humanistin sisällä asui koko ajan pieni teekkari – kaikki on mahdollista!!

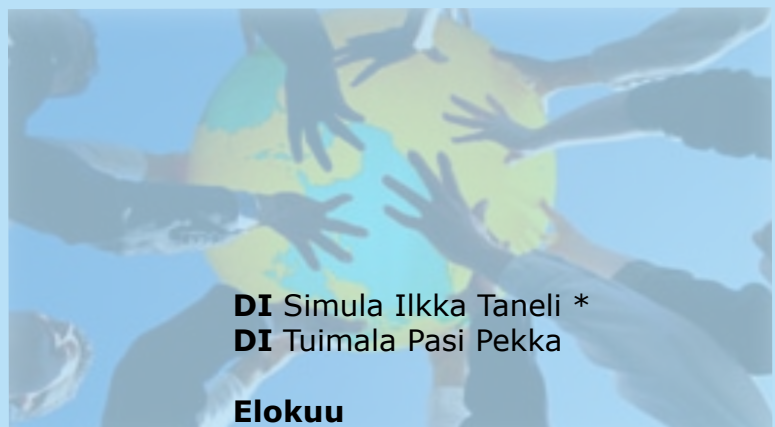
Työelämään joutuivat:

Toukokuu

DI Kaskinen Jaakko *
DI Litma Tuomas Lauri Oskar
DI Mikkola Toni Tapani
DI Määttä Tuomas
DI Peni Anniina Erika
DI Säämänen Pekka Oskari *

Kesäkuu

DI Aho Päivi Helena
DI Häggman Jarkko
DI Kurka Johan Mikael
DI Liitsola Hannu Antero *
DI Majamaa Juho
DI Ojamäki Heini Maria *

DI Simula Ilkka Taneli *
DI Tuimala Pasi Pekka

Elokuu

DI Kemppainen Heini Katriina
DI Lappeteläinen Ilmari Johannes
DI Mertanen Markus *
DI Valkiala Minna Marjatta

* oivallisesti suoritettu tutkinto

Meitä valmistuneet

Iso D lähestyy

- mitä, miten, milloin?

Teksti: Anna Kaunonen

Kuvat: TEK

Iso D eli diplomityö ja sen hakeminen on monivaiheinen prosessi, joka kannattaa aloittaa mahdollisimman aikaisin. Itse aloitin prosessin lähes vuotta aikaisemmin kuin halusin sen viimeistään aloittaa. Hakuprosessi on hyvin itsenäinen juttu – itse en ainakaan saanut koululta minkäänlaista tukea asian suhteen – tai oikeastaan en osannut sitä edes pyytää.

Ensimmäisenä diplomityötä hakiessasi kannattaa pohtia, että mikä on se oma vahvuus verrattuina muihin hakijoihin – joka vuosi diplomityötä kuitenkin hakee kaikista teknillisistä yliopistoista opiskelijat. Tuotantotalouden opiskelijoiden kilpailijoina toimivat myös kauppatieteilijät – tosin ei niin suuressa määrin, sillä heistä harva tekee lopputyönsä yritykseen. Sinun tulee erottautua jollain tavalla kaikista muista hakijoista.

Vaihtoehtoinen aloitusprosessi on tiedustella kesätyön aikana mahdollisuutta diplomityön tekemiseen. Jotkut saavat diplomityöpaikkansa näin helposti – jotkut joutuvat tai haluavat sitä kuitenkin hakemaan.

Jos et ole niin onnellisessa asemassa, että sinulla on diplomityöpaikka jo valmiina, ala pohtimaan, että mihin yrityksiin voisit mahdollisesti haluta diplomityötä tehdä. Yhtäikaisesti kannattaa seurata eri yritysten internet-sivustoille laitettuja työpaikkailmoituksia sekä Adecon TTY-kohtaisia sivuja. Mahdollista on myös tiedustella haluamansa aihepiirin professorilta paikkaa.

Määrittele itsellesi aikatauluja. Mieti, mikä on se viimeinen hetki, jolloin haluaisit diplomityösi aloittaa. Tämän perusteella tee itsellesi projektisuunnitelma. Tätä varten kannattaa huomioida yritysten resursointihetket – yleensä yritykset budjetoivat resursseina seuraavalle vuodelle syys-lokakuussa, jolloin kannattaa olla liikenteessä, jos haluaa keväällä diplomityönsä aloittaa. Eniten diplomityöpaikkoja tarjotaan keväällä – aloitettaviksi samoihin aikoihin kuin kesätyöt. Kuitenkin, jos yrityksellä on jo aikaisessa vaiheessa nimesi tiedossa, niin sitä suurempi todennäköisyys sinun on paikka saada.

Kirjoittele sivunpituinen esittelykirje itsestäsi, jossa korostat vahvuuttasi muihin verrattuna. Esitä kirjeessä, miksi yrityksen ei kannattaisi jättää tilaisuutta – sinun palkkaamistasi – käyttämättä. Lisäksi kirjeeseen on hyvä laittaa opintosuuntauksesi – mistä voisit siis diplomityösi tehdä – sekä suosittelijoita, joita kannattaa pyytää edellisistä työpaikoista. Jokaista yritystä varten kannattaa pohtia, mistä voisit kyseisessä yrityksessä diplomityösi tehdä, jos siis haet avointa paikkaa. Se kertoo siitä, että olet oikeasti miettinyt ja panostanut hakemiseen etkä vain lähettele samanlaisia kirjeitä joka yritykseen. Tiettyjä diplomityöpaikkoja varten taas kannattaa pohtia, että mitä taitoja sinulla on juuri sitä paikkaa varten. Kirjeessä ei myöskään kannata jättää mainitsematta ammatillisia tulevaisuudennäkymiä. Esittelykirjeessä ja cv:ssä ei saa valehdella! Minulta ainakin on tiedusteltu, että pitääkö varmasti kaikki tiedot näissä kahdessa dokumentissa paikkansa – sellaisestakaan ei saa hämääntyä.

Lähetäessäsi avoimia hakemuksia harkitse tarkkaan sitä, että kenelle yrityksessä sen lähetät. Usealla yrityksen internet-sivustoilla on mainittu henkilö, jolle voi hakemuksen lähettää tai sitten sen voi tehdä sähköisesti. Hakemuksen perään kannattaa aina myös soittaa ja tiedustella, että onko henkilö hakemuksesi saanut ja olisiko paikkaa mahdollisesti saatavilla. Kuitenkin, jos tunnet jonkun yrityksestä, kannattaa hänelle hakemus lähettää ja pyyntö siitä, että hän laittaisi hakemuksen eteenpäin, jos ei itse pysty diplomityötä tarjoamaan. Kaikkia mahdollisia suhteita kannattaa hyödyntää – sitä vartenhan jokainen suhdeverkostoaan luo. Itse esimerkiksi sain diplomityöpaikkani henkilön kautta, jonka olin tavannut kerran tunnin ajan, kun odottelin viisumiani Kiinaa varten – suurläheistöissä voi siis työpaikkojakin itselleen puhua.

Tiettyjen diplomityöpaikkojen perään kannattaa

myös aina soittaa. Soittaminen ja jonkun asian tiedusteleminen aina antaa sinusta positiivisen kuvan. Itse hakemus kannattaa lähettää aina mahdollisimman aikaisin – usein paikkoihin valitaan jo ennen kuin haku edes päättyy. Pitää siis olla aktiivinen.

Välillä voi tulla sellainen olo, ettei kukaan halua palkata eikä paikkaa ole tarjolla – etenkin, jos haku pitkittyy. Kuitenkin jokainen fiksu ihminen valmistuu – ikiteekkariksi ei jää sen takia, että haluaa valmistua – joillain vain hakuprosessiin menee kauemmin kuin toisilla.

Diplomityöhakuprosessissa on myös selvä lumipalloeefekti – kun yhden haastattelun saat, niin kohta niitä sataa kuin taivaalta – tai niin ainakin joillain käy. Haastatteluihin kannattaa aina valmistautua hyvin. Ensitapaaminen kuitenkin jättää aina jäljen ihmisestä. Pukeudu siis vähintään niin hyvin kuin pukeutuisit päivittäin töihin – suhteuta myös pukeutumisesi siihen, että kenet yrityksestä tapaavat – jos tapaavat johtokunnan jäsenen, niin kiinnitä vielä enemmän huomioita ulkoiseen olemukseesi. Haastatteluihin kannattaa ottaa aina mukaan työ- ja koulutodistukset sekä itse hakemus, jonka olet lähettänyt. Haastatteluissa pitää aina muistaa olla oma itsensä. Itse tilanne on

sellainen, jossa myyt itseäsi ja osaamistasi, joten ei kannata esittää mitään, mitä et ole, sillä se ei millään tavalla hyödytä sinua. Kannattaa myös pohtia, millaisia kysymyksiä sinulta voidaan kysyä, jotta et hämäänny itse haastattelussa.

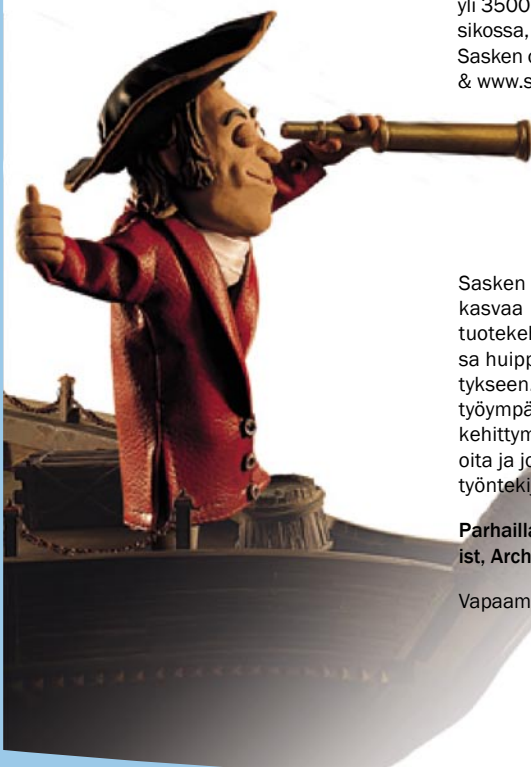
Haastatteluprosessi on hyvin opettavainen vaihe. Itse kävin jopa haastatteluissa senkin jälkeen, kun olin paikan saanut vain ja ainoastaan sen takia, että niistä on niin paljon hyötyä sitten tulevaisuudessa. Haastattelukokemusta kun ei voi kuin yhdellä tavalla saada.

Diplomityön saadessasi kannattaa heti mennä professorin kanssa keskustelemaan, jotta saat yliopistolta tukipylvään, joka neuvoo jonkun verran yliopiston käytännöissä. Tärkeätä aluksi on myös tehdä itsellesi projektisuunnitelma, johon pohdit, mitä toimia diplomityötä varten tarvitset tehdä. Näitä pääaktiviteetteja ei saisi olla kuin neljästä kuuteen. Prosessi itsessään kestää suunnilleen kuudesta kahdeksaan kuukautta, jonka tuloksena syntyy sitten suunnilleen 80 sivun kirjanen – joillain tietty voi kirjanen vähän venyä hieman pidemmäksikin...

Onnea kaikille diplomityöpaikan hakemiseen!

KOHTI UUSIA HAASTEITA!

Sasken on sulautettuja mobiiliratkaisuja tuottava yritys, joka auttaa tietoliikenteen arvoketjussa toimivia yrityksiä tehostamaan tuotekehitystyötään. Yhtiö on perustettu vuonna 1989 ja sillä on yli 3500 työntekijää toimipaikoissaan Intiassa, Kiinassa, Suomessa, Saksassa, Japanissa, Meksikossa, Ruotsissa, Isossa-Britanniassa ja Yhdysvalloista. Alan keskeisissä yrityskartoituksissa Sasken on toistuvasti sijoittunut parhaiden työnantajien joukkoon. Lisätietoja: www.sasken.com & www.sasken.fi.

Sasken Finlandin Software-liiketoiminta on sijoittunut Tampereen toimistollemme, joka kasvaa nopeasti ja tarjoaa mielenkiintoisia työpaikkoja innovatiivisten mobiiliohjelmistojen tuotekehityksessä. Software-liiketoimintaamme työllistää 180 teknistä asiantuntijaa ja alansa huippuosaajaa. Olemme tunnettuja ammattitaidostamme ja panostamme jatkuvaan kehitykseen. Tarjoamme sinulle haastavia työtehtäviä, ammattitaitoiset kollegat sekä innostavan työympäristön, jotka mahdollistavat osaamisen kehittämisen uusimmissa teknologioissa ja kehittymisen kansainvälisen yrityksen mukana. Arvostamme osaavia ihmisiä, joilla on ideoita ja jotka haluavat kehittää itseään ammatillisesti. Olemme valmiit panostamaan osaaviin työntekijöihin; liity mukaan!

Parhaillaan haemme Tampereen toimistollemme: Software Engineer, Lead Engineer, Specialist, Architect ja Test Engineer.

Vapamuotoiset työhakemukset voit lähettää osoitteeseen: jobs.finland@sasken.com

Opintoneuvoja vaihtui

- Tytti Matsinen esittäytyy

Teksti: Tytti itse

Aurinko. Parasta syyspäivissä.

Budapest. Bratislava. ItäBlokki.

Coconut & Pineapple. Mehu, joka tuo mieleen kesän Bristolissa ja Lontoossa ja jota saa nykyään myös Hervannasta. :)

Dublin. Unelmakaupunki, jossa kaverini asuu melkein Bonon naapurissa.

Edinburgh. Rakastuin, vaikka koko vierailuni ajan oli lämmintä +12 ja vettä tuli joka tuutista.

Fysiikka. Ikuinen kipu takalistossani.

Gourmet. Harvinainen vieras keittiössäni, saisi tosin käydä useamminkin.

Hygge. Tanskalaista hyvää oloa, jota ei voi kääntää muille kielille.

Ilona. Toinen nimi, joskus ihan paikallaan.

Joo-o. Todella usein kuultu lausahdukseni, jota inhoan itsekin.

Keuruu. Täällä on vietetty leiri jos toinenkin.

Lappi. Matkailustani huolimatta Lapissa olen käynyt vain muutaman kerran, mutta haaveilen ruskaretkestä ensi syksyille.

Matkustaminen. Ihmisellä pitää olla jatkuvasti ainakin pari kolme matkaa tiedossa, jotta elämä on mielekästä. Tälle vuodelle tulossa Saksa ja Irlanti, ensi keväälle ainakin Italia, ehkä myös Sveitsi.

Namibia. Ennen Tampereelle muuttoani olin mukana kuorossa, joka heti muuttoni jälkeen päätti matkustaa Namibiaan, olen hieman katkera.

Opintoneuvonta. Mukavaa toimintaa, käy välillä myös työstä.

Pappi. Unelma-ammatti.

Q - Kuu. Ainoa paikka, jonne en aio matkustaa.

Ranska. Kielitaitoni on yksisuuntaista, mua ymmärretään, mut itse en ymmärrä...

Saksa. Tänne palaan aina, vaikken olekaan varma pidänpö siitä.

Tanska, jossa toivottavasti vietän kandin suorittamisen jälkeisen vuoden opiskelemissa euroopalaisuutta, nuorisotyötä, hengailua, matkailua...

Unkari. Eksoottisen itäinen länsimaa, jossa miehenlaatu on jännä sekoitus kapinallisuutta ja kommunismia. Viikon jälkeen olen todella valmis vaihtamaan maisemaa.

Viljami. 3-vuotias melkein kummipoika, maailman mahtavin mies.

Wales. Tännekin tahtoisin, sillä siellä on paikka, jonka nimi on ihan hurjan pitkä: Llanfairpwllgwyngyllgogerychwyrndrobwlllantysiliogogoch.

X-kromosomi. En kyllä muista kummalle se kuuluu, miehelle vai naiselle...

Ystävät. Harvat ja valitut.

Zen Cafe, yksi parhaista bändeistä ikinä.

Äbo. Voiko tähän keksiä mitään muutakaan?

Äiti.

Önkköily. Kun mikään ei suju, arki on tätä.

BCG's Nordic Women's Event

- kaikki paitsi konsultointi on turhaa?

Teksti: Reetta Suursalmi
Kuva: BCG

Mitä mieleesi tulee kirjainyhdistelmästä BCG?

Jos ensimmäiseksi ajattelit tuberkuloosirokotetta, saatat opiskella väärää alaa. Mikäli mieleesi tulvi epätarkkoja kuvia lehmistä ja kysymysmerkeistä, olet oikeilla jäljillä. Ja jos automaattisesti ajattelit The Boston Consulting Groupia, voit onnitella itseäsi.

Tunnustan. Kiinnostuin The Boston Consulting Groupin viime keväänä mainostamasta Nordic Women's Eventistä kolmesta syystä. Ensinnäkin konsultointi uravaihtoehtona on jo pitkään ainakin jollain tasolla kiehtonut minua. Lisäksi tapahtuma pidettäisiin Tukholmassa ja rakastan jopa noinkin pienimuotoista matkustamista. Sitä paitsi en ollut koskaan purjehtinut. Tämän puutteen korjaisi tapahtumaan sisältyvä purjehduskoulu.

Kesäkuussa naputtelin jo Excel-taulukkoja Wisconsinissa, kun sain yllättäen kuulla olevani yksi tapahtumaan valituista kuudesta suomalaisesta naisopiskelijasta. Peittelemätön innostukseni tosin törmäsi kulttuurimuuriin. Ja lujaa. Yksi yhdysvaltalainen työtoverini nimittäin tulkitsi intoni vakavaksi hermostuneisuudeksi. Toinen oli vakuuttunut, että olin rakastunut.

Jo elokuussa BCG:n Helsingin toimistolla ja Loft-ravintolassa järjestetyssä tutustumistilaisuudessa tapasin nuo viisi muuta suomalaista osallistujaa sekä BCG:n työntekijöitä. Ainoana pääkaupunkiseudun ulkopuolisen oppilaitoksen edustajana tein luonnollisesti parhaani todistaakseni, että kehienkin ulkopuolella on älyllistä elämää. Heinähalikkonikin olin onneksi jättänyt kotiin.

Jo tässä tutustumistilaisuudessa selvisivät tapahtuman parhaat puolet: mahdollisuus kuulla konsultoinnista ja BCG:stä yrityksenä sekä tilaisuus tutustua älykkäisiin, kunnianhimoisiin naisiin. Jäin hyvillä mielin odottamaan syyskuuta, jolloin matkustaisimme yhdessä Tukholmaan ja tapaisimme myös Tanskan ja Ruotsin edustajat.

Torstaiamuna 6.9. tapasimme uudelleen Helsinki-Vantaan lentokentällä. Myöhästyneen lentomme vuoksi kiiruhdimme BCG:n Tukholman toimistolle, jossa ytimekkäiden tervetulopuheiden jälkeen syöksimme ratkaisemaan casea. Työskentely tapahtui kansainvälisissä pienryhmissä konsulttien johdolla. Tavoitteena oli antaa periaatekuva BCG:llä työskentelystä.

Casetyöskentely oli mielenkiintoista. Käsittelimme todelliseen tapaukseen pohjautuvaa Olut Company

- casea. (Miten teekkarimaista!) Itse asiassa olisin toivonut enemmän aikaa casen ratkaisuun. Sisäinen perfektionistini nyhki musertuneena, kun ratkaisuun varatun ajan ilmoitettiin kuluneen.

Seuraavaksi siirryimme purjehtimaan. Paatuneinkin täydellisyydentavoittelija olisi unohtanut murheensa nauttiessaan tilanteesta. Aurinko paistoi ja saaristo oli idyllisen kaunista. Kunnon tuulta saimme kokea vasta purjehduksemme lopuksi.

Purjehduksemme päättyi lähelle Säby Säteriä, jonka maalaisromanttisessa ympäristössä vietimme tapahtuman loppuajan. Parin tunnin vapaa-ajan jälkeen tarjotulle illalliselle seuraamme liittyi Ruotsin toimiston miespuolisia konsultanteja. Ilta sujui kiinnostavan keskustelun ja hyvän ruoan merkeissä.

Perjantaina kuulumme vielä lisää BCG:stä ja sen rekrytointiprosessista. Lisäksi esittelimme caseratkaisumme "johtokunnalle" sekä esiintymistaidon ammattilaiselle. Saimme siis palautetta sekä ratkaisun sisällöstä että esityksestä. Lounaan jälkeen suuntasimme kohti Arlandaa.

Olen erittäin iloinen, että pääsin osallistumaan tähän tapahtumaan. Lienee mainitsemisen arvoista, että tapahtuman agenda ei ollut sukupuoliväritynyt. Emme kuulleet ainuttakaan "Kuinka pärjätä naisena miesten maailmassa" -puhetta. Kieltämättä tapahtumaan hakiessani pohdin, kuinka olisin suhtautunut vain miehille suunnattuun tilaisuuteen. BCG:n tavoitteena oli sukupuolisen kannanoton sijaan kuitenkin vain innostaa myös naisia hakemaan yritykseen.

Kiitokseksi siitä, että jaksoit lukea tänne asti, saat neuvon: Mikäli sinulla on tilaisuus hakea vastaavaan tapahtumaan, älä epäröi!

Kesätyö Bulgariassa

- yhdistä työ ja hyöty

Teksti ja kuvat:
Maria Kankkio

Näkymä tehtaan katolta kaupunkiin

Kuten kaikki tietävät, Bulgariassa aurinko paistaa ja viina on halpaa. Mikäli Bulgariaan päättää lähteä työskentelemään, mahtuu matkaan paljon enemmän ihmeteltävää...

Kevään lopussa suuntasin siis matkani kohti Bulgariaa ja Roussea. Sää tiedotus lupasi Rousseen viikonlopuksi 28 lämpöastetta, mikä tuntui erittäin mieltäiseltä verrattuna Tampereen 15 asteeseen. Tänä kesänä ei tarvitsisi palella Suomen sateisessa suvessa! 18 tunnin menomatkan jälkeen saavuin Roussen juna-asemalle ja tapasin firman henkilöstöpäällikön. Häneltä sain kyydin uuteen kotiin, jossa kaikki oli laitettu valmiiksi saapumistani varten, jopa jääkaappi oli täynnä ruokaa. Aamulla pomoni tulisi viemään minut lounaalle kaupunkiin...

Bulgaria ja Rousse

Suomessa Bulgaria tunnetaan lähinnä rantalomakohteena, mikä on sääli. Vaikka maa onkin EU:n köyhimpiä maita, on se todellakin tutustumisen arvoinen! Hintataso on Bulgariassa erittäin edullinen jopa turistikohteissa, mutta sisämaassa hinnat ovat edelleen puolta pienemmät turistikohteisiin verrattuna. Roussen terasseilla puolen litran oluttuopista sai maksaa vainaiset 70 senttiä. Maan köyhyys näkyy varsinkin maaseudulla, jossa osa ihmisistä asuu erittäin vaatimattomissa hökkeleissä, ja valtateillä autoilijaa vastaan tulee hyvinkin todennäköisesti hevoskärryjä. Kaupungit Bulgariassa ovat sen sijaan yllättävänkin moderneja!

Rousse on Bulgarian viidenneksi suurin kaupunki 180 000 asukkaalla. Kaupunki sijaitsee Bulgarian pohjoisrajalla Tonavan varrella. Rousse on Bulgarian lämpimin kaupunki. Kesän aikana päivälämpötila oli jatkuvasti +35 asteen yläpuolella ja pahimpina helleviikkoina lämpötila kohosi varjossa +48 asteeseen (vähempikin olisi riittänyt...). Kulunut kesä oli muutenkin koko Balkanin alueella

ennätyslämmin.

Bulgarian kieltä kirjoitetaan kyrillisillä aakkosilla. Saavuttuani kaupunkiin tuntui kaikkialla lukeva siansaksa mahdolltomalta ymmärtää. Muutaman viikon kuluttua kuitenkin luin tienviittoja ja kylttejä jo sujuvasti, tosin en vielä ymmärtänyt mitä niissä sanottiin... Paikalliset puhuvat melko heikosti englantia, joten käsien heiluttelu viestin perille saamiseksi tuli erittäin tutuksi. Tämä oli lähinnä hauskaa, paitsi siinä vaiheessa kun sairastuin paikalliseen influenssaan, sain 40 asteen kuumeen eikä lääkäri puhunut kuin bulgariaa ja venäjää... Myös elekielen kanssa sai olla tarkkana, sillä Bulgariassa nyökyttäminen tarkoittaa kieltävää vastausta ja vastaavasti pään pudistaminen tarkoittaa "kyllä". Tästä seurasi monia huvittavia väärinkäsityksiä!

Työpäiväni loppui vasta viideltä, joten iltaisin ei ollut paljon aikaa lähteä kiertelemään muissa kaupungeissa. Illat kuluivat siis muiden harjoittelijoiden sekä paikallisten nuorten työntekijöiden kanssa ilta-auringossa makoillen, kokkaillen tai kaupungilla shoppaillen ja illastaen. Ulkona syöminen oli tosiaan erittäin edullista, minkä vuoksi harrastimme sitä melko usein. Viikonloppuisin järjestimme omia retkiä lähialueiden pikkukyläihin sekä kaupunkeihin. Ruususta on lyhyet etäisyydet mm. Varnaan, Sofiaan sekä Romanian Bukarestiin, ja muun muassa näissä kaikissa tuli kesän aikana käytyä.

Yritys ja työ

Kesätyöni löytyi IAESTE-järjestön kautta. Työskentelin kesän ajan bulgarialaisessa yrityksessä nimeltään Orgachim. Tehdas jolla työskentelin on Itä-Euroopan suurin kemikaalitehdas. Yrityksen tuotteita ovat maalit, lakat, laastit ym. kemikaalit. Orgachim on Bulgariassa markkinajohtaja 40% markkinaosuudella. Yrityksen tuotteista noin puolet

menee vientiin, muutaman vuoden kuluttua ehkä myös Suomeen!

Työskentelin Orgachimin maaleihin ja lakkoihin erikoistuneella vientiosastolla. Kesän aikana hoidin mm. projektin, jossa yrityksen englanninkielinen katalogi tehtiin alusta asti uudelleen EU-direktiivien mukaiseksi. Lisäksi hankin yritykselle uusia jakelijoita ja muita yhteistyökumppaneita eri maista, niin Euroopasta kuin Aasiastakin, ja pidin yhteyttä heihin. Kesän aikana Orgachim sai mm. solmittua jakelusopimuksen Viroon, ja Suomen kanssa sopimusta valmisteltiin kovasti. Hoidin siis yhteydenpitoa myös suomalaisiin ja virolaisiin firmoihin. Lisäksi töihin kuului useita pienempiä tehtäviä, kuten hintatarjousten laskemista ja lähettämistä sekä kuljetusten valmistelua.

Mikäli haluat kesätöillä rikastua, en suosittele harjoitteluvaihtoon lähtemistä. Paikkatarjouksessa ilmoitettu palkka oli nimittäin 100 euroa kuussa, tosin jostain minulle tuntemattomasta syystä minulle maksettiin vaihtelevasti 100 ja 150 euroa kuussa. Tämä palkka riitti kuitenkin loistavasti elämiseen ja jopa ulkona syömiseen useana iltana viikossa, sillä hintataso on niin matala. Lisäksi vuokraa minun ei tarvinnut maksaa lainkaan. Asuin nimittäin yrityksen toimistorakennuksessa sijaitsevassa "hotellikerroksessa", jossa meitä asui yhteensä 6 kv-harjoittelijaa eri puolilta Eurooppaa. Kavereita siis riitti ja he olivat koko ajan lähellä. Asuimme kahden hengen huoneissa, joissa oli kylpyhuone, tv ja nettiyhteys. Lisäksi siivoaja kävi kerran viikossa siivoamassa ja vaihtamassa pyyhkeet sekä lakanat!

Työtoverini olivat erittäin ystävällisiä minua kohtaan ja erittäin kiinnostuneita minusta. Ihmiset Bulgariassa yleensäkin ovat erittäin ystävällisiä, erityisesti ulkomaalaisia kohtaan. Asia ei välttämättä ole samoin rannikon turistialueilla, mutta sisämaassa ulkomaalaiset todella halutaan saada viihtymään. Minusta pidettiin siis kesän aikana todella hyvää huolta. Jokaviikkoisen siivouspalvelun lisäksi

sain mm. tarvittaessa toimitusjohtajan autokuskilta kyydin haluamiini paikkoihin.

Hauskin ero Bulgariassa ja Suomessa työskentelyssä on työtovereiden syntymäpäivien juhliminen. Tällöin synttärisankari tarjoaa työkavereille työpaikalla kakkujen ja piirakoiden lisäksi myös kosteampia tarjottavia. Eräs työkaverini toi syntymäpäivänään toimistoon Finlandiavodkapullon, ja lounastunnilla joimme synttärisankarin kunniaksi muutamat shotit. Voitte kuvitella kuinka hauskaa meillä oli lopputyöpäivän ajan. Vodkapullon tyhjentäminen jatkui toimistolla työpäivän jälkeen, ja silloin yleensä myös toimitusjohtaja liittyi seuraamme. Onneksi toimiston väellä ei ollut kesän aikana kuin kolmet synttärarit!

Kaiken kaikkiaan työskentely ulkomailla oli mahtava kokemus, ja suosittelenkin sitä kaikille. Siitä todella on hyötyä tulevaisuudessa! Kun harjoitellakin pitäisi, niin miksei saman tien ulkomailla?

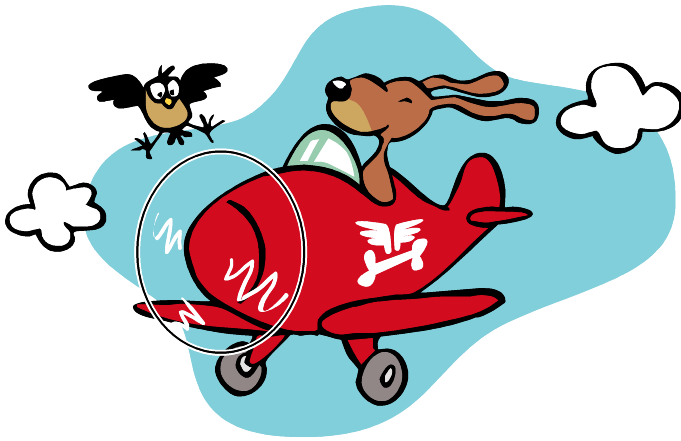
Kansainvälisessä seurassa paikallista ruokaa (ja juomaa!)

Kesä Slovakiassa

- töitä ja matkustelua

Teksti ja kuvat:
Jutta Fagerström

Viime keväänä kesätyöhaun ollessa aluillaan päätin, että tämä (todennäköisesti) viimeinen opiskelijakesä olisi hauska viettää ulkomailla. Siispä tutkailin pitkään IAESTE:n tarjoamia työharjoittelupaikkoja ja päädyin siihen, että itäiseen Slovakiaan lähteminen voisi olla mielenkiintoinen kokemus. Melko pian sainkin tiedon siitä, että Košice ja sen teknillisen yliopiston taloustieteiden laitos kutsuvat kesäkuun alussa. Lähtiessäni en tiennyt kaupungista enkä työpaikasta juuri mitään, mutta google auttoi jonkin verran ja slovakin sanakirja taskussa lähdin luottavaisena kohti Slovakiaa.

Košice on Slovakian toiseksi suurin kaupunki, asukkaita siellä on n. 300 000. Kaupungin keskusta on kuitenkin melko pieni, joten läpi kävelee melko nopeasti. Ydinkeskusta on autoton, joten kävely kaupungilla on helppoa ja mukavaa. Iltaelämä Košicessa ei ollut kovin vilkasta ainakaan kesällä, kaupungin yliopistot (ja niihin saapuvat opiskelijat)

kuulemma vilkastavat kaupunkia talvisin.

Saavuttuani Košiceen tapasin paikallisen IAESTE:n edustajia, jotka auttoivat käytännön asioissa ja opastivat minut asuntolaan ja työpaikalle. Asuin neljän hengen solussa, jossa oli kaksi huonetta, molemmissa kaksi sänkyä. Solussa oli lisäksi suihku ja wc, keittiöt löytyivät kerroksittain. Kesällä asuntola oli melko tyhjillään, omassa solussa asui lisäksi vain yksi ukrainalainen tyttö, joka ei valitettavasti puhunut ollenkaan englantia. Englannin osaaminen oli Slovakiassa muutenkin varsin huonoa, mutta saksalla pärjäsi usein paremmin ja hyvällä tahdolla sekä muutamalla slovakinkielisellä sanalla selvisi jo oikein hyvin.

Etukäteen minulle oli kerrottu, että työ on kansainvälisen konferenssin järjestämistä ja tutkimustyötä. Saapuessani yliopistolle ensimmäinen kysymys professorilta oli kuitenkin "sinähän olet koodari, eikö niin?". Siinä vaiheessa alkoi miettiä, että mihinköhän sitä on oikein tullut lähdettyä. Lopulta pääsimme yhteisymmärrykseen siitä, että vahvuuteni eivät ehkä kuitenkaan ole koodauksen puolella. Työnkuvakseni paljastui projektissa nimeltä Access-eGov työskentely, ja tehtäviini kuului laadunvarmistusprosessien suunnittelu, riskianalyysin valmistelu ja kompetenssianalyysin teko. Ei siis ihan sitä, mitä menin tekemään, mutta loppujen lopuksi opiskelujen kannalta hyödyllistä ja muutenkin mielenkiintoista hommaa.

Reissun kohokohtia olivat ehdottomasti kesän aikana tekemäni retket lähiympäristössä. Košicessa oli myös muita harjoittelijoita, joiden kanssa yhdessä matkusteltiin ja vietettiin muutenkin vapaa-aikaa. Hienoin reissu oli viikonloppu Tatravuorilla, maisemat olivat uskomattomia. En tosin tainnut olla ihan "vuorikiipeilykunnossa", sillä jalat olivat

kipeät vielä monta päivää reissun jälkeen. Toinen kiinnostava vierailu oli käynti Spišskyn linnassa, jossa pääsimme muun muassa kokeilemaan jousiamuntaa sekä jalkapuuissa olemista. Opimme myös mielenkiintoisia asioita menneiltä ajoilta: tiesitkö esimerkiksi, että aatelisilla oli tapana käyttää vessapaperina kissanpentuja? 'Käytön' jälkeen pennut päästettiin vapaiksi ja puhdistamaan itsensä pihalle, jonka jälkeen palvelijat toivat ne takaisin uudelleenkäytettäviksi. Tehokasta kierrätystä! Edellä mainittujen matkojen lisäksi kahteen kuukauteen mahtui vierailut Bratislavassa, Prahassa, Budapestissa, Popradissa sekä useissa pienemmissä paikoissa.

Vaikka englannin osaaminen ei ollutkaan Slovakiassa parasta mahdollista, ihmisten ystävällisyys korvasi tätä puutetta mainiosti. Kaikki yrittivät aina auttaa, vaikka yhteistä kieltä ei ollutkaan. Paras esimerkki ystävällisyydestä oli varmasti yliopistolla työskennellyt opettaja, joka kutsui minut viikonlopuksi luokseen pieneen lähikylään katselemaan paikallista elämänmenoa. Kyseinen nainen ei puhunut englantia, joten kommunikointi oli haasteellista, mutta siitä huolimatta hän kutsui vieraan harjoittelijan kylään koko viikonlopuksi. Viikonloppu oli pienistä kommunikointiongelmista

huolimatta mukava, ja pienessä kylässä sai melko hyvän kuvan siitä, mitä on tavallinen slovakialainen elämänmeno.

Kokonaisuutena kesä oli aivan loistava, työt olivat mielenkiintoisia, ihmiset mukavia ja maa kaunis. Säästöjä harjoittelureissuilla ei kerätä, oma palkkani oli 200 euroa kuukaudessa, jolla Slovakiassa eli leveästi mutta talven varalle siitä ei kyllä jäänyt. Jos taloudellinen tilanne sen sallii, suosittelen ehdottomasti ulkomaan harjoittelua kaikille, itse ainakin sain upeita kokemuksia ja hyviä ystäviä.

Otteita teekkarin päiväkirjasta

- Wappu-07 pähkinänkuoressa

Teksti: Joonas Olkkonen
Kuvat: killan galleria

Päiväkirjani sivut aukeavat hetkeksi ja paljastavat teille mitä saattoi tapahtua viime Wappuna. Kirjoittaja ei ota vastuuta mahdollisista puutteista, sillä Wappuun on enää puoli vuotta!

To 19.4: Paljastuksia ja värejä

Fuksiwappuni alkoi varsinaisesti torstaina Tampin paljastuksella, jonne oli tunkenut yli 1000 vapunhimoista teekkaria ja fuksia, ja myöhäisimmät jonottajat taisivat jäädä kokonaan ulkopuolelle salista. Tilaisuudessa siis paljastettiin tämänvuotinen Tampereen teekkarien wappulehti Tamppi ja aloitettiin Wapun juhlinta huiman shown tahdittamana. Shown suosikeiksi nousivat Amiraali Sandelsin riekonkatselupuuhat, jotka löydät myös Juutuubista hakusanalla amiraali Sandels. Illalla oli vuorossa Colours- bileet Huumassa. Parien etkojen kautta saavuimme todistamaan normaaleja Huuma-bileitä, paitsi porukkaa oli aivan älyttömästi. Bileiden teemana oli ilmeisesti värikkäät Colours-haalarimerkit ja Wapun ekat tumut.

Pe 20.4: Tamppia, jäynää ja pikkujouluja

Heti Coloursbileiden jatkojen loputtua innokkaimmat Tampin myyjät olivat jonottamassa lehtiä makuupussien kera, ja aloittivat heti aamulla lehtienmyyntiurakan. Itse jätin kyseisen urakan väliin sillä perjantaina aloitimme Indecsin fuksijäynäitiimin kanssa jäynämme kuvaamisen, johon vierähti lähes koko päivä. Innokkaille sitsaajille oli tarjolla pikkujoulubommarit.

Lauantai 21.4: Melkein Woodstock

Heti lauantaiamupäivänä haalarikansa vaelsi Tupsulaukoilmakonserttiin, jossa ei maailmantähdistä ollut pulaa ja suloiset soinnut lämmittivät erityisesti räkäistä suomipunkkia rakastavia korvia. Yleisölle tarjottiin mm. uudelleen lämmitettyjä versioita Epuilta, Pelleltä, Kotiteollisuudelta ym. ja paikalla oli myös kuuluisia kantri- ja reggaetähtiä. Sateisesta säästä johtuen viimevuotinen yleisöennätys 500,000 katsojaa ei aivan toteutunut, mutta kivaa oli. Moni suuntasi suoraan sitseiltä Autekin järjestämille junttisitseille, mutta itse valitsin vuoden parhaimmat kotibileet Tupsulan lähistöllä.

Su 22.4: Purtavaa ja pikkusuolasta

Eilinen sadesää oli vain muisto, kun kokoonnuimme aurinkoiseen Koskenrantaan viettämään Wappu-picnicciä. Toiset olivat toipuneet hyvin edellisen illan riennoista ja väsänneet maukkaat eväät picnicciä varten, kun taas toiset hapottivat kuun-

nellen faktaa siitä mitä tulikaan eilen tehtyä. Aurinkoinen iltapäivä sujui maistellessa mm. viiniä, sushia, Mutageeni III:sta, tippaleipää, voileipää, grillimakkaraa ja pullaa. Illalla oli aika levätä, jotta jaksaa painaa ensi viikollakin.

Ma 23.4: Kumia, hikeä ja kyyneleitä

Viikon ensimmäinen wapputapahtuma oli Skillan järjestämä legendaarinen kumipelausIso, jossa killat ottivat yhteen vauhdikkaan urheilun merkeissä Rosendahlin rantahiekalla. Taidettiin tääkin peli voittoa. Vaihtoehtoisena lajina järjestettiin wappubic keskustassa. Loppupäivä menikin sitten jäynän ja hallituksen iltakoulun parissa.

Ti 24.4: Munaa ja munaa

Päivällä järjestettiin munakisat raksalaisten toimesta, jotka jäivät väliin jäynäeditoinnin takia. Muna kuulemma lensi ja kaikilla oli kivaa. Illalla suuntasimme jälleen Huumaan, jossa oli taas täysi tupa teekkareita munailemassa Munabileiden merkeissä.

Ke 25.4: (Grilli)(bileet) ja palapeli

Keskiviikko oli yksi viikon kovimpia, olihan ohjelmassa Grillibileet, Wappuleffa ja Palavaihtarit. Aamu kului taas jäynän parissa, joten luennot taisi jäädä väliin, taas. Iltapäivällä ostimme huikeat grillieväät Grillibileitä varten, joten paikalle saapuessa pettymys oli valtava: vettä satoi kaatamalla ja paikalla ei ollut edes grilliä. Pikkuhiljaa suuntasimme jonottamaan Wappuleffaa Cinolaan eväiden kera. Jäimme nipin napin ulos legendaarisesta Blues Brothersista, mutta hätä ei ollut tämännäköinen, sillä toisena leffana näytettiin aivan käsittämätön spehtaakkeli: Free Jimmy. Mitä muuta voit odottaa leffalta jossa kohtaavat luonnonsuojelijat, rikollisjengi, Lapin mafia, norjalaiset junttimetsästäjät ja narkkarinorsu, jonka perseeseen on piilotettu kamaa. Leffan ja etkojen jälkeen siirryttiin taas Huumaan, jossa oli tuhansia paloja vajaisiin fuksipalapeleihin ja normibileet.

To 26.4: Reikäpallo, kärsä ja karsina

Tämä päivä oli ainakin itselleni yksi Wapun kiireisempiä. Aamupäivällä piti roudata sähkökenttiä, pelata ja tuomaroida vuorotellen, alkuillasta istua jäähyllä karsinassa ja loppuillasta remuta Emman tanssilattialla. Jotta myös kuntopuolesta huolehdittaisiin, torstaiksi oli järjestetty kaksi samanaikaista liikuntahenkistä tapahtumaa.

Etunurtsille managerit olivat pystyttäneet jonkin sortin apinaradan, jossa kuulemma sai samaan syssyyn vaatteiden pikapesun. Etuparkkiin pystytimme Sporttipoppoon porukalla pari katusählykenttää, joilla ratkaistiin koulun mestarit vanhoilla kunnon letkumailoilla. Pelit pelattiin varsin sopuisissa merkeissä, mutta siitä huolimatta allekirjoittaneella komeilee yhä kädessä arpi pienen kaatumisen johdosta.

Illansuussa Indecs järjesti aktiivisitsit touhukaimmille kiltalaisille kiitoksena vaivannäöstä eri tapahtumien ja hallitustoiminnan parissa puuhastelusta. Paikkana oli Sauna de Konetaleiro ja teemana wappuiset karnevaalit. Sitseille oli järjestetty taas kaikkea kivaa ohjelmaa ja pari tiukkaa tätiä piti huolen kurista, sillä röyhkeimmät juhlijat passitettiin välittömästi karsinaan miettimään tekosiaan kärsä suussa ja määmiä nenässä. Sitsiväen joukosta löydettiin myös taitavimmat tähtien kanssa tanssijat ja kuumimmat Idolsit. Sitsien jälkeen koko wappukansa suunnisti Wappukolmioihin Emmaan, johon oli kokoontunut muistaakseni ihan reilusti populaa.

Pe 27.4: Musaa ja keijuja

Edellisen päivän urheilut olivat vaatineet sen verran hyvän nestetankkauksen, että perjantaiaamuna Pikku-Joonasta odotti keittiön pöydässä ystävämme krapulakeiju, joka seurasi isäntää vielä Garden Partyhinkin konetalon sisäpihalle, jossa fuksit palauttivat kyhäilemänsä jäynät lahjusten kera. Paikalla tarjottiin erittäin hyvää livemusaa ja lahjottiin jäynäkisan tuomareita. Ilmeisesti monella muullakin oli tullut samainen keiju kylään sillä mitään speaktaakkelimaisia jäynänpalautusessioita ei nähty. Ilma oli aivan mahtava ja paikalla oli myös Juveneksen kebabkioski ja paljon muuta. Illalla olisi ollut tarjolla Simassa-bileet Huumassa, mutta päätimme valita rauhalliset grillibileet kaveriporukalla ja söimme pois varsinaisia

grillibileitä varten hommatut ruoat. Kovimmat wappuiliijat jatkoivat kyllä vielä matkaansa Simassa-bileisiin.

La 28.4: Palkintoja, ylösnousemus ja Teltta pystyssä

Iltapäivällä vuorossa oli perinteinen Indecsin ja Man(a)gerin yhteinen Wappubooli Festian salissa x. Paikalle oli saapunut niin paljon porukkaa että ensimmäiset sisään päässeet kerkesivät juoda boolimukin ja munkkipaperin tyhjäksi ennen jojon purkautumista... Boolissa katsottiin molempien kiltojen fuksijäynävideot ja mangerien yleinen jäynävideo. Videoiden tasoa sen kummemmin kommentoimatta hauskaa näytti olevan. Videoiden jälkeen palkittiin molempien kiltojen vuoden aikana enemmän ja vähemmän ansioituneet henkilöt. Varsin kosteasta palkintosateesta pääsivät nauttimaan mm. Vuoden Indecsiläinen, superfuksit ja tutorit. Kaikille superfuksiudesta palkituille ei ollut ilmeisesti kerrottu, että palkintopulloa ei ole aivan pakko juoda yhdellä huikalla...

Boolin jälkeen suurin osa juhlaväestä suuntasi eri paikkoihin etkoilemaan ennen illan Teltta pystyssä -bileitä toisten nauttiessa mukavasta välikuolemasta. Etkoilla oli ollut niin kova meno, että osa oli missannut koko konsertin, mutta toisille tapahtui ihme: "... nousi kolmantena tuntina kuolleista ja liittyi sulavasti muuhun juhlakansaan ja jatkoi bilettämistä." Takaparkin takana sijainneessa teltassa esiintyivät Risto, Nitrokiss ja Don Johnson Big Band. Parituhatpäisen joukon sekaan oli eksynyt yllättävän paljon myös ei-teeekkareita kaupungin muista opinahjoista. Soittelun jälkeen oli vuorossa erilaisia jatkoja, joista ei kuulemma meininkiä puuttunut.

Su 29.4: Lepiä ja jotain muuta

Wapun aikana on niin monta päivää, että tästä

päivästä ei ole kovin tarkkoja muistikuvia. Ilmeisesti mihinkään kummempiin tapahtumiin ei tullut päivällä osallistuttua. Kalenterin perusteella aamupäivällä järjestettiin Krapulasitsit, jotka jätin väliin, koska en kärsinyt kyseisestä sairaudesta. Koska varsinaisia wapputapahtumia ei illalla ollut taisi tänään olla eräät vauhdikkaat tuparit, jotka meinasivat venähtää pitkäksi.

Ma 30.4: Riehaa, käärmeitä ja lakitusta

Puolenpäivän aikaan keskustorilla julistettiin wappurieha alkaneeksi, ja arvottiin parhaimmat jäynät. Tilaisuuden jälkeen Indecsiläiset siirtyivät tekemään fuksijäyviä Laukon torille. Tarvittavia fuksipisteitä irtosi mm. laulamalla, tanssittamalla ulkolaisia turisteja ja paikallisia tyttöjä sekä tekemällä muita hauskoja tempauksia. Tutustuimme myös kauan odotettuun laosilaiseen käärmeeseen. Jäynien jälkeen indecsiläiset menivät picniccailemaan ja hengailemaan Koskenrantaan. Puoliltaöin fuksit saivat painaa ensimmäistä kertaa teekkarilakit päihinsä Suomenneidon lakituksen yhteydessä. Tätä ennen etkoiltiin Hervannassa osan jäädessä keskustaan odottelemaan lakitusta. Jos joku fuksi lukee tätä, niin muistakaa seuraava: Wappuaattoiltana ei kannata keskustaan menoa jättää edes toiseksi viimeisten bussien varaan, sillä siitä seuraa vaikea yhtälö. Yhtään liioittelematta noin 764 teekkaria Hervannan pysäkeillä odottaa pääsyä viiteen bussiin ja taksijono on yli kaksi tuntia. Vaihtoehtoina on juosta ympäri Hervantaa

ja hypätä vasta Hervantaan saapuvaan bussiin tai tyytyä omaan lakitukseen Hervannassa. Itse onnistuimme ensimmäisessä vaihtoehdossa juuri ja juuri ja ehdimme juuri ja juuri paikallekin. Toinen vinkki: Jos et ole varma jatkopaikasta, älä jää hengailemaan keskustan pikaruokaravintoloihin kolmeksi tunniksi ja siirry nukkumaan rautatieasemalle vaan mene suosiolla käymään Hervannassa ennen Aamusaunaa ja Aamusillistä.

Ti 1.5: Saunaa, silliä, vettä, saunaa, vettä ja NukkuMatti

Kuten edellisen päivän puolelta selvisi, Wappuaatto aloitettiin keskustasta Aamusaunan merkeissä, joista siirryttiin Sahaan nauttimaan pikkusuolasta sillisalaattia. Aamusilliksen jälkeen alkoi keskittyminen fuksikulkueeseen, joka starttasi Sorinaukiolta. Fuksit kulkivat keskustan läpi kuljettaen erilaisia härveleitä ja pitäen kovaa melua suuren yleisömassan keskellä. Indecsin Härweliksi oli rakennettu noin 5 metriä korkea kossupullo varoittamaan kansalaisia juoman vaikutuksista. Kulkue päättyi Koskenrantaan, jossa alkoi kauan odotettu kaste. Olihan se hieno kokemus eikä se niin kylmääkään ollut, vai oliko sittenkin. Kasteen jälkeen siirryimme kotilosaunalle managerilaisten kera nauttimaan haalariprojektin tarjoamista sapuskoista ja virvokkeista. Kyllä se saunominen taas maistui hyvältä ja uima-altaan vesikin oli hieman lämpimämpää kuin Koskessa. Moni ei ollut ymmärtänyt, että saunat ovat saunomista ja uimista varten, joten lähes kaikki ei-uimavaatteissa olleet heitettiin ilman sen kummempaa syytä uima-altaaseen. Erään nimeltä mainitsemattoman vanhemman tieteenharjoittajan neroleimauksen ansiosta ihmisten ja vaatteiden lisäksi uimassa kävi myös kommunikaattori ja hieman edullisempi kännykkä. Saunan jälkeen Sitkeimmät juhlijat suuntasivat Hervantaan ja Huumaan wapun viimeisiin bileisiin, Wapunkaatoon. Toiset nukahtivat kotona käydessään sohvalle...

Wappu on vain kerran vuodessa!

Täällä ei saa juoda

- KesäCasenPurku 27.-29.7

Teksti: Mikko Hoikkanen
Kuvat: killan galleria

KCP vietettiin tänäkin vuonna hyvin valittuna kaurinkoisena kesäviikonloppuna. (Hei! Paistaa aurinko koko ajan, välillä on vain (sade)pilviä sen edessä.) Tapahtumapaikaksi oli valittu pitkälistien riski- ja skenaarioanalyysien pohjalta pieni saari Valkjärvellä, Hausjärvellä. Saari eristi porukan tehokkaasti yhdeksi kiinteäksi ryhmäksi, joka oli yksi merkittävä tekijä menestyksessä brainstormingissa. Tämä tiukka ja pitkäkestoinen sessio huipentuikin aamulla Jaakon omissa päissään keksimään synapsiteoriaan, josta mahdollisesti saadaan tarkempi tutkielma johonkin tulevaan Infactoon. Teorian perusaksiooman kehittäminen oli täysin analoginen Newtonin havaintoon omenien putoamisesta puusta maahan. Pitkälistien havaintosarjojen analyttisen tutkimisen jälkeen Jaakko havaitsi, etteivät lentokoneetkaan (useimmiten) tule rysähtäen alas vaan varovasti liu'utellen. Allekirjoittanut suostuu ainakin lähtemään mukaan tähän empiiriseen tutkimusryhmään rikkomaan tieteen ja käytännön rajoja.

Oma autokuntamme saapui ensimmäisenä venelaiturille ja olimme vasta purkamassa vähiä kamojamme autosta, kun seuraava partio saapui paikalle. Olimme kuitenkin ensimmäisiä ja siksi pääsimme tyytyväisinä kirjoittamaan historian kirjoihin sanan "EKA!!". Pettymys oli kuitenkin suuri saatuaamme selville, että yksi tiedustelupartio oli saapunut paikalle jo edellisenä päivänä, ja niin

joutuimme ottamaan pyyhekumin kauniiseen kätehen. Pian luotettava Päijän -merkkinen soutuvene saapui laituriin ja kuljetti iloisen seurueemme saarta kohti. Pientä lisäjännitystä matkantekoon toi havaintomme veneen laidan ja järven pinnan korkeuksien suhteellisen pienestä absoluuttisesta erosta.

Saareen päästyämme totesimme mökin vähien nukkumapaikkojen olevan jo varattuja, ja arvelimme sen muutenkin olevan huono valinta mahdollista nukkumista silmälläpitäen. Niinpä sijoitimme telttamme tämän idyllisen saaren etelärinteelle, josta aukesi kaunis järvinäköala ja joka oli lisäksi mökin palvelujen välittömässä läheisyydessä. Vähitellen monenlaisia telttoja alkoi ilmestymään tälle vyöhykkeelle, ja ehdottomasti suurimman huomion ja metsäuskottavuusarvon keräsi Jussin yösija. Tämä pienen kaarihallin kokoinen rakennelma muodostui valtavasta pressusta, jonka tukikehikkona olleet kuormaliinat toivat heti pienen säväyksen ammattimaista vaikutelmaa. Ulkoisista eroistaan huolimatta kaikki teltat suoriutuivat mainiosti päätarkoituksestaan eli nukkujan erottamisesta hyttysistä ja vedestä. Kaikkien saavuttua perille laitettiin sauna tulille ja halko käyntiin. Toivottavasti hyvät päätökset saatiin tehtyä. Samalla otettiin päivän tavoitteeksi viimevuotisen perinteen jatkaminen, joka on jättää sama kahden desin kuohuviinipullo juomatta illan aikana. Tämä sujui mallikkaasti ja ainakin aamulla

kyseinen pullo oli vielä korkkaamatta. Toivottavasti se vielä löytää tiensä ensi vuoden KCP:llekin avaamattomana. Illan aikana saunottiin, hypittiin hyppytornista jalat edellä, parannettiin maailmaa ja ainakin kaksi henkilö palasi uintireissultaan saaren ympäri. Illan ehdottomaksi hittibiisiksi valikoitui melkoisella repeatilla soinut Rihannan Umbrella, jonka tahdissa jammailllessa pääsimme vihdoin hyödyntämään mukaan otettuja sateenvarjoja.

Aamuyöllä useimpien jo mentyä nukkumaan aloille pelaamaan jotain lautapeliä, jonka nimeä en nyt voi millään muistaa, mutta peli osoittautui yllättävän hauskaksi. Ensimmäiset huumorit saatiin revittyä jo kaikille jaetuista samanlaisista kahdesta kortista, joissa oli pelkästään sanat "kyllä" ja "ei". Pelin edetessä pidemmälle naisnäkökulmaa edustanut vastapuoli alkoi esittämään vahvoja negatiivisia lausahduksia meidän hyvin insinöörimäisestä pelityylistämme, joka perustui todennäköisyyksien laskemiseen eikä epävarmempaan mutu -filikseen, joka olisi kieltämättä sopinut paremmin pelin henkeen. Pelin päätyttyä monet vielä pystyssä olevista henkilöistä preferoivat nukkumisen vaakatasossa korkeammalle kuin pystytasossa ja menivät allekirjoittanut mukaan lukien kukin omiin makuupusseihinsa. Viimeiset sissit pitivät tunnelmaa katossa vielä jokusen hetken ennen illan päättämistä, mutta mitään lapsenlapsille kerrottavaa ei tainnut noina viimeisinä tunteina enää tapahtua.

Aamun valjettua ja killan tarjoaman aamupalan jälkeen alkoivat ihmiset vähitellen valua kotia kohti sään sallimissa rajoissa. Taivaalle oli kertynyt melko muhkeita sadepilviä, jotka roiskauttivat vettä alas melko reippaaseen tahtiin. Jokunen ryhmä taisikin jäädä sateen alle olleessaan vielä venematalla autoparkkia kohti. Kokonaisuutena viikonloppu oli erityisen onnistunut, ja siitä suuret kiitokset etenkin ahkerille soutajille ja Marikalle koko tapahtuman järjestämisestä. Kerrankin kaikki meni niin kuin elokuvissa!

Monet hyvät kolumnistit nitovat juttunsa lopussa tekstissä käsitellyt asiat yhteen ja luovat selkeän linkin tekstin ja aikaisemmin kummalliselta tuntuneen otsikon välille. Sitä minäkin ajattelin tässä yrittää siitä huolimatta, että tämä ei ole kolumni enkä minä ole (hyvä) kolumnisti. KCP:n lentäväksi lauseeksi muodostui tämän jutun otsikko siten, että olimme menossa pelaamaan mökin yläkertaan, jolloin illan emäntä tuli ja sanoi minulle, että älkää juoko täällä vaan menkää alas. Pienen hetken perästä herra X, (jonka piti myös pelata peliä, tuli juomien kanssa ylös) ja välitin hänelle viestin sanoen "Ei täällä saa juoda". Herra X:n ilme pysyi hyvin kummastuneen näköisenä useiden sekuntien ajan, kunnes selvitimme asiaa lisää. Ja legenda oli syntynyt.

Munkkien matkassa

- Indecs Challenge 15.9.

Teksti: Matti Nykäsen
Aurinko -joukkue
Kuvat: killan galleria

Kuin niin monta kertaa aikaisemmin, päivä alkoi perisuomalaiseen tapaan vettä sataen. Ilma oli muutenkin perin masentava. Päätös ensimmäisen, päivää piristävän ohrapirtelön nauttimisesta jo ennen kello kymmentä alkoi tuntua hyvältä idealta normaalin rappioalkoholismien leiman sijaan. Mutta perille päästyä ja mallas turvallisesti matkallaan mahalaukkuun olo ei juurikaan helpottanut. Joukkueella ei ollut pienintäkään hajua minne bussi oli meidät tiputtanut.

Olut teki tehtävänsä ja molemmat samaan aikaan saapuneet ryhmät, jotka tie sivät minne suunnata, olivat jo hävinneet nyt jo terästyneiden katseidemme kantamattomiin. Kartta ei juurikaan lämmittänyt säästä masentunutta mieltä vaikka se saikin tämän velipoppoon hermot kiristymään äärimmilleen, koska kartta vain ei ollut 1:1 maaston kanssa. Niinpä päätimme tehdä mitä kuka tahansa itseäänkunnioittava mies, jatkaa sinne, minne vaisto vie turhia miettimättä. Pian huomasimme tämän olevan täydellistä hakuammuntaa, kuten baarissa viimehetken seuran epätoivoinen etsiminen. Joten nöyryyimme ja päätimme hakea jumalaista ohjausta. Paikallinen kauppias oli erittäin ystävällinen ja tietoinen ja opasti meidät naureskellen "tuohon suuntaan pari kilometriä" (harmi vaan et tä tuo suunta oli väärässä noin 180° ja pari kilometriä oli n.100m).

Noin 40min palloilun, taikinoinnin, useiden ärräpäiden ja useiden kultaisten elämäneliksiirien jälkeen satuimme melkein kuin ihmeen kapalla kartalle (ehkä saatoimme tosin kysyä ohjeita vielä parilta vastaantulevalta "asiantuntijalta").

Kilometrien lämmittelyn jälkeen viimein pääsimme ensimmäiselle rastille valaistuneena ja oluen raikkaana. Tehtävänä oli saada kana lentämään mahdollisimman pitkälle, ongelmana oli kanan kehitysvaihe. Se oli vielä munan muodossa. Kylmä viima viskoi kaapujamme ja tulisesti mietimme, mikä olisi paras vaihtoehto munan heittämiseen ja sen kiinniottamiseen siten, että se pysyisi ehjänä. Nytkin jumala näytti meille tien ja kaavut suorastaan ilmestyivät tuulesta käsiimme. Silloin tiesimme mitä oli tehtävä.

Tavoitteena oli saada alussa heti musertava tulos. Rastin pitäjät ehdottivat: "Kannattaisiko aluksi ottaa varma tulos vähän lyhyemmältä matkalta?" Päätimme, että varmistelu jätetään sitten viimeiselle heittäjälle. Ensimmäinen muna lensi hyvin, mutta laskeutui liian aikaisin kiinniottajaan nähden. Muna osui maahan ja kiinniottajan päähän, mutta pysyi ehjänä. Kiinni sitä ei kuitenkaan saatu. Toinen

muna lensi kauniissa kaaressa, mutta hieman liian pitkälle. Kolmas heitto oli optimaalinen tuulen nopeuden (eli suuruus JA suunta) suhteen ja muna kapsahti suoraa mustan kaapumme pohjalle pysyen ehjänä. Varmistelu oli turhaa ja neljäs muna meni sitten minne meni. Tulokseksi jäi siis vaatimaton 22 metriä.

Matka toiselle rastille ei ollut pitkä, mutta jono oli. Aikaa oli tapettavana ja kehitimme munkkeille sopivan herrasmiesmäisen ajanviettoratkaisun. Koska munkit aikanaan keksivät oluen, ajanvietteeseen oli pakko sisällyttää olut. Toinen vaatimus oli, että se ei ole fyysisesti rankkaa. Oluttölkkiä oli syntynyt. Tölkki riensivät puulta kannolle ja takaisin. Voittajaksi selviytyi kevyellä onnenkantamoisellakin kenties veli Arttu, joukkueemme kapteeni. Lopuksi tölkki päättyivät seivästettyinä veli Vesan vaellussauvaan.

Aikaa oli vieläkin tapettavana ja pidimme kovin loogisena ratkaisuna nuotion tekemistä ja makkarapaistoa. Veli Juhani etsi tervaskannon ja teki nuotion valmiiksi veli Artun kanssa. Tällä välin veli Hannes ja veli Vesa tekivät makkarakeppejä ja valmistelivat makkarat grillausta varten. Pyhät kyrsät kypsyivät nopeasti roihuavalla nuotiollamme ja rastillakin oli tilaa jo. Nuotio sammuksiin ja siunaamaan seuraavan rastin antimet.

Toisella rastilla joukkueemme koki valaistuksen toiseen otteeseen, kun veli Vesa "sytytettiin" palamaan. Pikaisen päättelyketjun tuloksena veli Arttu hoisi rakkulat pois alta aikayksikön SA-int ensiapuvälineillä. Seuraavaksi veli Arttuun iski Amarin nuoli, jonka parantamiseen ei riittänytkaan pelkät Kolmiot Cabaretissa vaan siihen tarvittiin oikeitakin tehokeinoja. Keinothan loppui alta aikayksikön ja sitten piti vain rukoilla. Viimeisenä

avantoon luhistunut veli Hannes saatiin myöskin kuntoon. Kiitos oikeaoppisen ja ripeän toiminnan. Kaikki munkit olivat edelleen elossa, vaikka kovasti Jumala yrittikin saada meitä luokseen. Saimme jatkaa tehtäväämme maan päällä.

Makkarapakettia kevyempänä reputkin tuntuivat miellyttäviltä ja vaelluksemme ensimmäiselle kylmärastille oli kävelyä vaille valmis. Kylmärasti sujui hitaasti, mutta varmasti kun pähkäilimme vastauksia ja pyysimme apua taivastakin korkeammalta taholta seuraavalle rastillemme.

Apua siitä todellakin oli, koska tehtävänä oli liikkua silmät sidottuna toisen opastuksella rata läpi kaatamatta mölkkyjä, joilla reitti oli merkattu. Tässä Matti Nykäsen Aurinko räväytti pohja-ajan, vaikka sakkoja ropisikin kohtalaisen mukavasti. Ylemmät tahot suorastaan lennättivät meidät

radan läpi.

Matka jatkoi ja olutta meni. Nestetankkaus oli tarpeen, oltiinhan jo ehditty neljälle rastille. Matka viidennellekään ei ollut kovinkaan pitkä. Matka taittui viimeisinä rauhallisesti, mutta varmasti. Veli Juhani johdatti joukkueen aina suorinta ja helpointa reittiä rastille.

Rastilla 5. ehdimme jo pelästyä rastien vaikeustasoa. Kylmä olut oli huurruttanut silmämme ja jäykistänyt aivosolujamme sen verran, et-tä pituuksien arvioiminen meni arvailuksi ja kaupunkejakaan kysyessä edes isosta J:stä ei ollut hyötyä. Saldona pari vaivaiset pari pistettä, kirjaimellisesti POHJAtulos.

Puolimatkan krouvi häämötti, vaikka luulimmeekin jo olevamme melkein maalissa. Vain puolet rasteista oli annettu alussa, joka hämäsi huomattavasti ruoka- ja juomaministeriämme. Makkarapoliittinen selkkaus oli valmis ja nuotiossa roihusi taas yhteistuumin kerätyt tervaskannot ja aamulehdet. Makkara ruskettui mukavasti ja samalla mietittiin matkan varrelle annettuja tehtäviä. Tehtävä toisen jälkeen ratkesi kuin ihmeen kaupalla ja niin tehtävät oli tehtynä. Nuotiokin sammui sopivasti ja taas päästiin tallustamaan.

Kuudennella rastilla meitä odotti iloinen yllätys, nuotio ja ruokaa. Mikäs se munkille mukavampaa olisi kuin lämmin ateria puolen tunnin välein? No ensiksi tietysti piti suorittaa rasti, ennen kuin päästäisiin taas juhlimaan. Ensimmäinen kierros pullaradalla meni hyvin. Veli Vesa ja veli Hannes jättivät veljille Arttu ja Juhani hieman alle neljänneksen pullasta, joka oli kovin riemukasta ensimmäisen kierroksen veljille ja rastin pitäjille. Maaliin tullessa veli Juhani melkein nuoli veli Artun hampaita, joten pullaa siis löytyi loppuun asti. Taas pohja-aika.

Rastin jälkeen kaikki ihmettelivät mistä tulinen maku mahtaa tulla. Veli Vesa luuli sen olleen jokin toukka, joka olisi tullut mukaan, kun pulla noukittiin maasta hampailla sinne tiputtuaan. Rastin pitäjät paljastivat kuitenkin salaisuuden... jalopeño. Koska alkumatka oli syöty pelkkiä vihanneksia (makkaraa) oli pakko tehdä jotain muuta. Koska

rastilta löytyi banaaneja, päätimme tehdä suklaalla täytettyjä banaaneja. Myös rastin pitäjät pääsivät maistamaan herkkujamme. NAMINAMI

Kylmärasti ja lämmin olut olivat taas edessä. Tehtävät ratkesivat nopeasti, jonka jälkeen pääsimme jatkamaan musiikkipitoiselle performanssi rastille. Piiskaamisen ja pulleiden purjeiden jälkeen pääsimme taas jatkamaan matkaa.

Rastilla numero 9 tehtävänä oli kehittää kannustushuuto joukkueellemme ja sisällyttää siihen tanssia ja muuta. Loogisesti nimestämme juontaen päätimme tehdä pienen stripteaseesityksen. "Matti Nykäsen Aurinko" -huutojen raikuessa neljä munkkia repivät vaatteitaan pois raivokkaasti ja pistivät parastaan läntisen Tampereen metsissä.

Matkalla seuraavalle rastille pieni seurueemme kohtasi toisen vaeltavan ryhmän, Viisikon. Saavuimme yhdessä heidän kanssaan hiekkakuopan reunalle, jossa sadistisesti hymyilevät rastinpitäjät ottivat meidät vastaan. Ryhmämme jaettiin puoliksi golftaitojen perusteella. Oluttölkigolf-kisan kaksi parasta, veli Arttu ja veli Juhani, lähtivät vähemmän epäilyttävän tuomarin mukaan. Heidän kävellessään kuopan pohjalle veli Vesa ja Veli Hannes aseistettiin puoliautomaattisilla värikuulaaseilla. Kuopan pohjalla Viisikon miehet puettiin haalareihin ja meille selostettiin kisan säännöt: Oli saatava pallo reikään mahdollisimman nopeasti, mahdollisimman vähillä lyönneillä ja ennen kaikkea mahdollisimman vähillä värikuulaosumilla.

Viisikon rynnätessä matkaan veli Vesa ja veli Hannes lähettivät heidän niskaansa Herran ohjaamia vasamia, jotka miltei poikkeuksetta löysivät maalinsa epäpyhästä lihasta. Tuskanhuudot täyttivät ilman Viisikon maistaessa Herran vihaa. Viimein heitä armahdettiin ja ryöpytys loppui.

Veli Arttu ja veli Juhani luopuivat haikein mielin kaavuistaan ja pukivat haalarit päälle. Pyytäen Herralta voimaa ja siunausta he ryntäsivät matkaan. Värikuulat ropisivat heidän ympärillään heihin tuskin osumatta. Pyhässä hurmoksessa

he saivat palloon reikään ennen kuin Viisikon naissoturit sitä edes tajusivat. Voitonriemuisina he lähtivät aloituspaikkaa kohden. Veli Vesa huomasi kuitenkin tämän ylpeyden ja lähetti vasaman veli Juhani istumalihakseen muistuttaakseen tätä munkin nöyryydestä.

Ja sitten olimme matkalla viimeiselle rastille. Tehtävien ja matkan väsyttäminä henkinen voimamme oli poikkeuksellisen alhainen, mutta viimeisen rastin kohdatessamme saimme sisäistä voimaa suorittaa pyhä rituaalimme ja tuli syttyi viimeisen kerran lyhtyyn. Valonkantaja veli Hannes johdatti veljellisen Matti Nykäsen Auringon viimeiseen koetukseen. Tehtävänä oli näytelmä, sisältäen vaelluksen varrella ilmestyneet profeettiset sanat. Korkeamman voiman johdattelemana antauduimme rooleihimme, ja pikku-Eevertti pääsi pappien enkelikuororekrysaunaan. Niinkuin moni opetuksellinen kertomus, näytelmä päättyi katumukseen. Lisätehtävänä tullut improvisointi E.T.-trilleri kohotti jännityksen huippuunsa viattoman ohikulkijan joutuessa ilkipahan E.T.:n historialliseen koti-ikävähuivaukseen. Neljä munkkia, veljeä, saivat viimeinkin sielunrauhan, kun vaellus oli puhtaasti suoritettu ja siunaukset annettu. Illalla olut virtasi ja synnit pestiin yhdessä pois.

Argentiinan sekametelisoppa

- puoli vuotta Buenos Airesissa

Teksti ja kuvat:
Maria Haukipuro

Tutustuminen maailmalla

Länsimainen aikakäsitys ja alituinen kellon seuraaminen unohtuvat nopeasti Buenos Airesin kauppajonoissa, ja akateeminen vartti venyy uusin mittoihin yliopisto-opettajien myöhästellessä luennoilta. Paikallisilla linja-autoilla ei ole minkäänlaisia aikatauluja, mikä on hyvä, sillä ne tuskin pitäisivät. Suomalainen pinna saa venyä äärimmilleen, kun pankkiautomaateilta loppuvat rahat, lakko pysäyttää miljoonakaupungin metrot tai mielenosoitus katkaisee julkisen liikenteen. Argentiinan sekasorto on vain yksi asia, mikä tekee maasta niin suunnattoman kiehtovan. Buenos Airesissa pihvi on murempaa ja viini vahvempaa, siellä jalkapallo on uskonto ja bilehileen yö jatkuu vielä auringonnousun jälkeenkin!

Vietin unohtumattoman puolivuotisen vaihtopilaana eteläisellä pallonpuoliskolla Argentiinan pääkaupungissa Buenos Airesissa. Unohtumaton se oli sekä positiivisessa että negatiivisessa mielessä. Paikallinen kulttuuri on sekametelisoppa, jossa on suuri ripaus espanjalaista perinnettä, italialasta intohimoa, ranskalaista arkkitehtuuria ja höysteenä intiaanien muinaisia traditioita: lukuisat ihmiset eri puolilta Eurooppaa ovat asettuneet pinta-alaltaan maailman kahdeksanneksi suurimman

maan kamaralle. Neljästäkymmenestä miljoonasta argentiinalaisesta noin neljännes on ahtautunut Buenos Airesin alueelle, ja tiiviisti asutettu metropoli kärsiikin suurkaupungin ongelmista. Maan surullinen historia ja köyhyys ovat jatkuvasti läsnä. Slummit kohoavat rikkaiden kaupunginosien välistä, ja liimaa haistelevat pikkulapset lämmittelevät metrotunneleissa kylminä talviaamuina. Varakkaammat kaupunkilaiset ovat ympäröineet talonsa parimetrisillä aidoilla, joiden päälle on saatettu lisätä piikkilankaa kiipeilyyritysten lannistamiseksi. Päivittäin sanomalehtien otsikot kertovat rinnatusten jalkapallomatsien tuloksista ja uusimmista kidnappauksista. Hui, eihän se maailma ollutkaan ihan niin kaunis ja idyllinen mitä Suomesta katsottuna vaikuttaa!

Argentiinalaisten avuliaisuus ja elämänilo hurmasivat tuppisuukansan keskellä varttuneen suomalaistytön. Alussa fyysinen läheisyys ja joka paikassa viljeltävät poskisuudelmat tuntuivat oudoilta, mutta vaihtopuolivuotisen päätteeksi suikautelin suukkoja siinä missä paikallisetkin. Myös vuorokausirytmieni kääntyi paikalliseen tapaan päälaelleen. Luennoilla kävin joko aamuisin tai iltamyöhään, japaarhaimmillaan istuinkoulunpenkillä vielä yhdeltätoista yöllä. Iltapäivisin ei luentoja ollut ollenkaan. Argentiinassa päivällistä syödään

illalla yhdeksän ja kahdentoista välillä, ja yökerhot aukeavat aikaisintaan kahdelta. Nurinkurista on myös se, että eteläisellä pallonpuoliskolla kesä onkin talvi ja talvi on kesä. Tupsahdin siis Suomen pakkasista Argentiinan keskikesän helteisiin, ja kun Suomessa nautiskeltiin kesäsiideriä terassilla, niin minäpä tiukensin huivia kaulani ympärillä ja vedin pipoa syvemmälle päähän.

Kuuluisa viinin valtakunta ja tangon tyyssija osoittautui kulttuuriltaan ihan erilaiseksi, mitä olin naivisti Suomessa ollessani kuvitellut. Viini korvataan usein oluella, ja tuskin kukaan osaa enää tanssia tangoa, tilalle ovat tulleet reggaeton ja elektroninen tango! Toiset stereotypiat murenevivat siis nopeasti ja osa vahvistui entisestään: jalkapallo on edelleen suosituin urheilulaji ja sitä kuuluisaa mehekasta argentiinalaista pihviä tarjoillaan joka puljussa. Penkkiurheilija voi kuitenkin viihdyttää itseään jalkapallo-ottelun sijasta vaikka hevospoolomatsissa ja musiikin ystävä nauttia jazz-konsertista tangoperformanssin sijaan. Buenos Airesin Corrientes-katu on Etelä-Amerikan Broadway, jossa baletteja, musikaaleja ja oopperoita tarjoavat teatterit pullistelevat vierivieressä.

Mielenkiintoinen piirre Argentiinan kulttuurissa on vahvalla italialaisella aksentilla mongerrettava espanjankieli. Alussa ylitsepääsemättömän korkealta tuntuva kielimuuri mureni puolen vuoden aikana, ja loppuajasta kommunikoin espanjaksi vaivatta. Yliopistotason opetusta oli tosin hieman vaikeaa seurata uudella kielellä. Koulussa opin paljon, mutta enemmän sivistyin matkustellessa. Argentiinan pohjoinen puolisko tuli puolessa vuodessa melko tutuksi. Köyhissä Saltan ja Jujuyin osavaltioissa Bolivian rajalla pääsin ihmettelemään intiaanikulttuurin rippeitä ja Chilen rajavuoristossa Mendozassa kävin sekä laskettelemassa koskia alas että tutustumassa viininviljelyyn. Iguazú, Etelä-Amerikan suurimmat vesiputoukset löytyivät pohjoisesta Brasilian ja Paraguayn rajalta, ja Uruguayn reunalla Itä-Argentiinassa pääsin tanssahtelemaan karnevaalirytmien tahdissa.

Etelä-Amerikassa unohtuivat stressi ja alituiset tehokkuusvaatimukset. Kaikkialla läsnä oleva eriarvoisuus ja ristiriidat pysäyttivät pohdiskelemaan omaa arvomaailmaani: mikä oikeasti on tärkeää? Buenos Airesin kaduilla köyhä ja rikas elävät rinta rinnan, loistokas arkkitehtuuri ja hassut hökkelimajat taistelevat keskenään tonttitilasta. Yläluokka siemailee viiniä, kun köyhemmillä ei ole edes puhdasta juomavettä. Hoidetut puistot komeilevat keskustassa, mutta kaupungin laidoilla tienposket hukkuvat roskavuoriin. Argentiina on samalla kaunis ja ruma. Puolessa vuodessa ehdin päästä tämän eksoottisen sekametelisopan makuun enkä takuulla saanut vielä tarpeekseni!

Perpektiiviä

- Ausseista

Teksti ja kuvat:
Antti Laaksonlaita

Tutalainen maailmalla

Kaikkietävä, kotimaassaan puolijumalan kasemaan nostettu Dr. Phil katsoi minuun otsa kurtussa. "Elämässä on hyvä tehdä välitilinpäätöksiä. Siis yksinkertaisesti pysähtyä ajattelemaan mennyttä ja tulevaa", hän sanoi. Samassa hetkessä sohvanurkassa aneemisesti retkottanut vanha kyynikko tajusi, että tuo pelkällä tervejärkisyydellä miljoonia tehnyt miekkonen oli oikeassa.

Onnekseni tiesin, ettei haave arjesta irtautumisesta ollut pelkkää toiveajattelua. Elettiin kaikkien aikojen lämpimintä ja vesisateisinta joulukuuta, aikaa Australiaan lähtöön oli tasan kaksi kuukautta. Hyppyä tuntemattomaan odotti kärsimättömästi miltei kaikkeen kyllästynyt, liian opiskelun uuvuttama ja orastavan ikäkriisin kourissa painiskeleva nuorimies. Vaikka tunteet puolesta vuodesta maapallon toisella laidalla olivatkin ristiriitaiset, Suomessa minua ei enää pidellyt kuin painovoima.

Oli valtavan kuuma. Niin kuuma, että pelkissä uimashortseissa paikallaan makaaminen teki ajoittain pahaa. Tottumattoman ihon melanoomaa tih-

kuva säteily olisi polttanut punaiseksi viidessä minuutissa. Omani kesti lämpöä jo hyvin, joten en pitänyt mitään kiirettä t a k a i s i n rantabu-

levardin toisella puolella odottavaan asuntoon. Olin äärimmäisen hyvällä tuulella. Edellisenä iltana olimme maistelleet hieman jo tutuksi käynnyttä erikoisuutta, hävyttömän halpaa viinikuutiota. Ilta oli mennyt yhdessä Surfers Paradiseen turistirysän monista yökerhoista. Mukana oli ollut tietenkin perusruotsalainen kämpppikseni Johan Svensson ja joitakin suomalaisia. Kaikkea toimintaa leimasi se, ettei ollut kiire.

Juuri kiireettömyyden ja luovan joutilaisuuden etsintä oli ollut koko Australiassa olon teema. Ennen lähtöä tuntui toisinaan, että on hieman jäljessä omaa elämäänsä. Viikot kulkivat ennen kuin ehti edes huomata, ja asiat tapahtuivat ennen kuin niitä edes tajusi, saati ehti odottaa tapahtuvaksi. Tuntui, ettei mihinkään ehti kunnolla tarttua, ennen kuin se on jo mennyt ohitse. Niinpä päätin, etten koko reissulla tee itselleni tilannetta, jossa olisi kiire tai joutuisin stressaamaan. Se päätös piti.

Maana Australia on kuin tehty huolettomalla asenteella elämiseen. Jo pelkästään miellyttävä ilmasto ja lähes päivittäinen auringonpaiste luovat kiireettömän ja olemassaolosta nauttivan perusvireen. Ilmaisua "no worries" käytetään osuvasti kiitoksena, tervehdyksenä ja tarvittaessa melkein missä tahansa muussakin yhteydessä. Vaikka yleisesti ottaen asiat hoituvatkin, ne tehdään lungilla asenteella. Oli todella terveellistä huomata, että jutuilla on taipumus järjestyä ilman turhaa pingottamistakin.

Tämä päti erittäin hyvin opiskeluun. Vaikka kävin koululla usein, valinnut kaikki Griffith Universityn edellyttämät neljä kurssia, tehnyt harkkatyöt ja lukenut tentteihin, se ei missään vaiheessa ole ollut murehtimisen arvoinen asia. Tai ainakaan kouluhuolet eivät missään vaiheessa vallanneet suurinta tilaa päivien ohjelmassa. Sitä varten olivat meressä uiminen, rannalla makoilu ja satunnaiset lomareissut. Hienoin niistä oli pääsiäisenä ja suuntautui itärannikkoa pohjoiseen. Ensin kävimme Fraser Islandin autiosaarella omatoimisella safarilla. Vanhalla maasturilla ajelimme pitkin saarta ympäröiviä hiekkarantoja ja telttailimme siellä täällä. Fraserilta matka jatkui pidemmälle pohjoiseen, Suuren Valliriutan eteläosaan. Koralliriutan näkeminen sukelluslasien läpi on yksi elämäni hienoimmista yksittäisistä hetkistä.

Tämän kaiken muisteleminen oli pääsyy hyvään tuuleeni. Mutta ei elämä eräässä maailman suurimmista rantalomakohteista koskaan ikuista lomaa ole. Arki iskee minne hyvänsä. Olin jo huomannut, ettei ongelmiaan tai huoliaan voi

paeta. Eikä ikävyyksiltä voi koskaan täysin välttyä. Huokaisten nousin seisomaan ja karistelin itsestäni enimmäkseen hiekanjyvät. Oli aika käydä uuteen taisteluun kotiemme pikku ötököitä vastaan.

Kyseiset ötökät kulkevat kotimaassaan nimellä bedbugs, suomeksi ihan vain tuttavallisesti lude. Pääsiäisloman hostellista nämä aikuisena omenansiemenen kokoiset pirulaiset olivat ottaneet meidät uusiksi isännikseen. Nimensä mukaisesti otukset asuvat sängyssä ja imevät ravinnokseen ihmisverta. Niiden hävittäminen käy todellakin taistelusta, sillä ne kuolevat vain koko asunto huolellisesti myrkyttämällä. Lisäksi joka ainoa tekstiili täytyy kuumentaa yli 60 asteeseen vakaaksi tunniksi. Juuri tätä rituaalia olin matkalla suorittamaan jo kolmatta kertaa. Edelliset kun olivat olleet tuloksettomia. "Voimme hävitä taistelun, mutta emme sotaa.", ajattelin.

Näillä arjen pikku ikävyyksilläkin oli tarkoituksensa. Niiden avulla opin ymmärtämään, että oma onnellisuus on viime kädessä aina kiinni omasta asenteesta ympäröivää maailmaa kohtaan. Elämän lainalaisuudet ovat samat kaikkialla. Täytyy kuitenkin myöntää, että auringonpaiste luo onnellisuudelle räntäsadetta paremmat edellytykset. Toinen ehdotonta iloa tuottanut asia oli Australian televisio. Kiinnyin todella läheisesti Paavo Pesusieneen, maailman sympaattisimpaan veikkoon. Maassa, jossa näytetään valtakunnallisella kanavalla parhaaseen katseluaikaan saksalaisen lierihattuun ja kaapuun pukeutuneen psykopaatin todellisia ja oikeita ruumiinavauksia, ei vain voi kyllästyä.

Juuri arjen elämisen vieraassa maassa koin suurimmaksi anniksi. Ja sen, että maa ei itse asiassa enää ollut vieras. Ensimmäistä kertaa elämässä joku toinen kulttuuri ja toisen maan tavat eivät enää erilaisia. Ne olivat vain toinen tapa toimia. Samalla kaikkosi "kotimaa maailman napana" -ajattelu. Esimerkiksi ruokakauppaa ei enää vertaa Suomen vastaavaan, vaan ainoastaan toteaa sen olevan omanlaisensa. Samalla tajusi konkreettisesti, että kotimaa on todella vain pieni maapalanen maailman reunalla, jossa ihmiset puhuvat

kummallista kieltä, ja jolla on omat maailman mittakaavassa hyvin oudot kummallisuutensa. Toisaalta muiden kulttuurien armoilla todella oppi muistamaan, mistä on kotoisin. Tunne oli itse asiassa hyvin kaksijakoinen. Vaikka jonkinlainen isänmaallisuuskin nosti välillä päätään, samalla itse ajautui kotimaastaan henkisesti yhä etäämmälle.

Lopulta se kotoinen hiekkaranta, jolla juuri istuin, vaihtui kesäiseen Suomeen. Kaikki oli tuttua, mutta silti vierasta. Kerrankin oli tunne, että kaikki alkaa ikään kuin alusta, vaikka tutut kuviot nopeasti palaavatkin. Ainoastaan perspektiivi on muuttunut.

Lisää tarinoita ja satoja kuvia osoitteessa <http://laaksis.spaces.live.com>.

Maistuvaa ja mainioita

- ravintoloita joka makuun ja kukkarolle

Teksti: Anna Kaunonen

Juvenes-ruokalot eivät ole auki, ruuanlaitto ei huvittaisi tai olisi kiva käydä välillä ulkonakin syömässä, mutta Tampereen ravintolat eivät ole tulleet vielä tutuiksi tai haluttaisi jotain uutta kokeilla... Tämä pienoinen esittely pitäisi auttaa sinua näissä tilanteissa. Itse ravintolat ovat jaettu hintaluokkansa perusteella – kaikkiaan ei tietenkään olla voitu esitellä, sillä ravintoloita Tampereelta löytyy kymmenittäin. Tässä siis valikoima omia suosikkejani ja hieman erikoisempia paikkoja.

Huokeaa ja hyvää

Nanda Devi - Perinteistä intialaista ruokaa tarjotaan Näsilinnankadulla. Vaikka intialainen ruoka on pääasiassa kasvisruokaa, löytyy ruokalistalta monta liha-annostakin. Ravintolassa on tandooriuuni, jossa valmistetaan erilaisia liharuokia. Lisäksi on tarjolla kotijuustoruokia kyseisessä savuiunissa valmistettuna. Ruoka on todella hyvää ja mausteisuuden voit itse valita suurimmissa osissa ruoista. **Plussaa:** ruoka on niin perinteistä, että Intiassa asunut tutunikin pitää sitä oikeasti intialaisena **Miinusta:** Kermaista ja öljyistä ruokaa **Pääruoat:** € 9,50–19 **Suosittelen:** Kokeile jotain tandooriuunissa valmistettua ruokaa

New York - Ehdottomasti yksi suosikkejani kaveiden kanssa syömään mennessä. Keskeisen sijainnin (ravintola on Hämeenkadulla) lisäksi ruoka on erityisen hyvää ja valikoima hyvin monipuolinen. Iltaisin ravintola muuttuu klubi-tyyliseksi paikaksi, joissa välillä käy esiintyviäkin artisteja. Dj on paikalla joka ilta. Ravintolan sisustus on hyvin viihtyisä ja henkilöstö mukavaa. **Plussaa:** ruokalistan monipuolisuus **Miinusta:** keskustelu onnistuu loistavasti, mutta paikka voi joidenkin mielestä olla liian meluisa **Pääruoat:** € 8,20–26 **Suosittelen:** salaatteja, jälkiruokia (The Cake on nimensä veroinen – kakku isolla koolla)

Pancho Villa - Reiluista TexMex-sävyisistä annoksistaan tunnettuja Pancho Villa -ravintoloita löytyy Tampereelta kolme: Hämeenkadulta, Satakunnankadulta ja Tammelan puistokadulta. Ruokalistalta löytyy niin hampurilaisista ulkomailla meksikolaiseksi ruoaksi kutsuttujen annoksien kautta parilaruokiin. Tulisuusasteen viidestä vaihtoehdosta saa itse valita – Meksikossa asuneena täytyy myöntää, että ensimmäisiä kertoja ko. maan ulkopuolella sai oikeasti tulista ruokaa, kun valitsi tulisimman asteen – kuitenkin en ihan kaikille tuota kokemusta suosittele. **Plussaa:** isot annokset (en pysty syömään kuin noin puolet pienistäkään), mahdollisuus tuliseen ruokaan,

paljon kasvisvaihtoehtoja **Miinukset:** henkilökunta ei välttämättä ole aina sitä palvelualteinta **Pääruoat:** € 8–30 **Suosittelen:** Hampurilaisia + Macho Mexicano

Piazza Foodfactory & Bar - Ystävättäreni mielestä Tampereen parhaita treffiravintoloita – erityisesti ensitreffeillä – tarjoaa monipuolisesti eri tyylistä ruokaa monikulttuurisessa ympäristössä. Sisustus on siis hyvin värikäs, joten puheenaiheet ei treffeille lopu, jos ei muuta juteltavaa keksi, ja henkilökunta hyvin ystävällistä. Iltaa voi aina sitten jatkaa baarin puolella, kun ruoka on ehditty syömään. **Plussaa:** ystävällinen henkilökunta ja ruokalista, josta pitäisi varmasti jokaiselle jotain syötävää löytyä **Miinusta:** sisustus jakaa mielipiteet – mielestäni paikka on liian värikäs ja sekava **Pääruoat:** € 7,60–26,50 **Suosittelen:** Ystävättäreni mielestä tonnikalasalaatti on aivan loistavaa

Ragu's Wok & Grill - Simo Frangenin lempiravintoloihin lukeutuva Ragu's Wok & Grill on erityisesti lounasravintola, jonka ruokalistalla on malesialaisvaikutteisia, pääasiallisesti nuudeli- ja wok-ruokia. Sijainti on hieman kauempana ydinkeskustasta Ilmarinkadulla, mutta yliopistolla tai Tampere-talolla poiketessa voi täältä ruokaa hakea. **Plussaa:** ottaessaan ruoan mukaansa saa 30 prosenttia alennusta **Miinusta:** pieni paikka, joka voi olla täynnä **Pääruoat:** € 7–17 **Suosittelen:** kokeilemaan jotain talon erikoisuuksista

Erikoisia elämyksiä

American Diner - Siperiasta löytyvä American Diner on nimensä mukaan stereotyyppistä yhdysvaltalaisesta ruokaa eli hampurilaisia ja voileipiä tarjoava paikka. Paikka ei kuitenkaan välttämättä omiin suosikkeihin lukeudu, muttei useiden mielestä se on kokemisen arvoinen paikka sisustuksen vuoksi. Mielestäni parasta antia ovat jälkiruoat – erityisesti jäätelöunelmat, vaikkon makeasta yleisesti ottaen paljon pidä. Miesten kokoisia annoksia myös löytyy, jos kilon verran lihaa hampurilaisessa on riittävä annos. **Plussaa:** monipuolinen jälkiruokalista, sisustuksen myötä pääsee Grease-aikoihin **Miinukset:** ruoka ei aina ole tarpeeksi lämmintä **Pääruoat:** € 7,10–35 **Suosittelen:** Jäätelöunelmia, erityisesti maapähkinävoiversiota – tuo lapsuusajan mieleeni

Bodega Salud - Tampereen mielenkiintoisin ravintola on ehdottomasti espanjalaistyylinen Bodega Salud, jonka ruokalistalta löytyy esimerkiksi sellaisia erikoisuuksia kuin Kalliovuorten ostereita eli pässinkiveksiä tai merivesialtaasta valitsemaansa

hammeria. Tuomiokirkonkadulla sijaitsevan paikan sisustus on kasvissyöjän kauhu: osa istuimista on lehmännahalla päällystettyjä ja muutenkin paikka on hyvin maskuliinisesti sisustettu. Ravintola on vannoutuneiden lihansyöjien, kuten veljeni, lempipaikkoja, jonka vuoksi suosituimpina päivinä, kuten viikonloppuisin, kannattaa pöytävarausta tehdä. **Plussaa:** mielenkiintoiset, mieleenpainuvat annokset ja ystävällinen henkilöstö **Miinusta:** kasvissyöjä voi tuntea olonsa uhatuksi Pääruoat: € 16,70–29,90 **Suosittelen:** Kalliovuorten ostereiden lisäksi Rosvonpaistia

Harald - Jos teemaravintola kiinnostaa, Harald on siihen hyvä vaihtoehto. Hämeenkadulla sijaitseva viikinkiravintola ei välttämättä ruoan herkullisuudella paista, mutta teemansa paikka on hyvin sisäistänyt: astioista tarjoilijoiden asuihin asti. Ruoka on myös hyvin riistapainotteista, kuten viikinkiaikaan kuuluu ja tarjoillaan myös kilviltä tai miekoista. **Plussaa:** teema on kaikessa mukana **Miinusta:** ruoka ei välttämättä ole parasta **Pääruoat:** € 12,50–27 **Suosittelen:** kilviltä ja miekoilta tarjottavia annoksia

Plevna - Perinteikkäistä tamperelaista ruokaa tarjoava panimoravintola Plevna sijaitsee historiallisessa Finlaysonin alueella. Makkaroistaan ja oluestaan tunnettu ravintola on sisustukseltaan juuri perinteinen panimo tynnyreineen ja puukalusteineen. **Plussaa:** tamperelaisuus vahvasti esillä **Miinusta:** ei välttämättä ihmisille, joita eivät makkarat ja oluet inspiroi Pääruoat: € 7–23,50 **Suosittelen:** makkaraa ja olutta niistä pitävälle

Pappa betalar

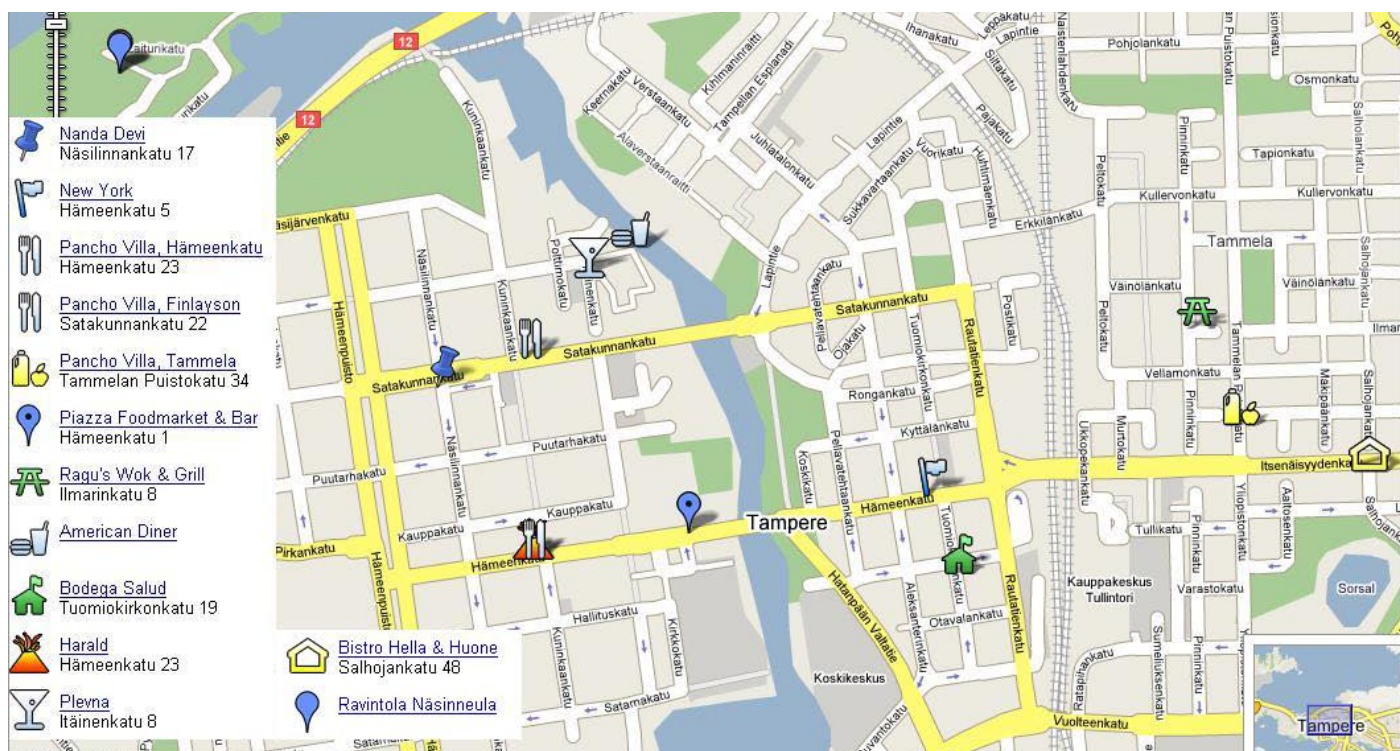
Bistro Hella & Huone - Tampereen parhaaksi tituleerattu ravintola (ainakin minun suvun

keskuudessa) löytyy Tammelasta, Salhojankadulta. Suosion vuoksi ravintolaan kannattaa pöytävarausta tehdä – etenkin, jos Tampere-talossa on jokin tapahtuma. Ruoka on hyvää ja mahdollisuus neljän ruokalajin: alku- ja pääruoka, juusto ja jälkiruoka, menuun keräämiseen oman maun mukaan löytyy. Paikka on sellainen, jossa kannattaa ainakin kerran elämässään käydä. **Plussaa:** yksinkertaisesti ruoka ja ilmapiiri **Miinukset:** suosittu, joten pöytävarausta ei aina haluamalleen päivälle saa **Pääruoat:** €20,50 **Suosittelen:** mitä vain

Ravintola Näsinneula - Korkeapaikkakammottomille, erityisesti turisteille sopiva ravintola löytyy huvipuistomme yhteydestä. Valmiiden menujen lisäksi ravintolassa on mahdollista valita myös ainoastaan vähemmän ruokalajeja. Vaikka ravintola sijaitseekin turistipaikalla, on ruoka erityisen erinomaista. Paikka sopii siis businesslounastajien lisäksi upeista näköaloista hyvän ruoan lisäksi nauttiville haluaville. **Plussaa:** näköalat **Miinukset:** huvipuiston yhteydessä **Pääruoat:** € 25,20 **Suosittelen:** kokeilemaan jotain valmista menuta, varsinkin, jos pappa betalar.

Jos näistä ravintoloista ei mikään miellyttänyt tai etsit jotain tietyn tyyppistä, kannattaa vilkaista sellaista internet-sivustoa kuin **www.huviopas.net**, josta löytyy paljon tietoa Tampereen ulkoelämästä yleensäkin – fukseille vain vinkkinä. Toivottavasti näistä kuitenkin saitte jonkinlaisia ideoita. Hervantalaisiakin ravintoloita kannattaa käydä kokeilemassa, vaikkei niitä tässä olekaan mainittu.

Hyvää ruokahalua!
Toivottaa vesikielinen Anna.

Mystisiä siniveikkoja

- naapurikoulukummajaisemme

Teksti: Anna Kaunonen

Minua on aina ihmetyttänyt yliopistoamme lähellä sijaitseva koulu. Olen siellä kerran jopa käynytkin ja sen huippusalaisuus hämmentää minua edelleen, vaikka käynti tapahtui fuksivuotenani – kaikkeen sitä suostuukin bileitä mainostaakseen. Jotkut yleistyksiset pitävät paikkansa: kaikilla on samanlaiset, kauniin siniset puvut päällä ja sisälle kouluun päästäkseen tarvitsee pyytää lupa – julisteiden jättämisestä puhumattakaan. Olen myös eksynyt asuntola-alueelle – teekkarisaunalle ei voi antaa löytää, jossa kamerat seurasivat tekemisiäni. Isoveli ei siis ole ainoastaan suosittu televisio-ohjelma, vaan ihan tosielämää joissakin oppilaitoksissa...

Jos et vielä ymmärtänyt, niin kirjoitukseni koskee paljon julkisuuttakin viime aikoina saanutta poliisikoulua tai siis poliisiammattikorkeakoulua, niin kuin sen nimi muuttuu vuonna 2008. Ensi vuonna tapahtuvan poliisioppilaitosten yhtenäistymisen vuoksi oppilaitosta on remontoitu huimasti, joka on tietysti pistänyt monen enemmän tai vähemmän hervantalaisen silmään. Tämän vuoksi päätin hienman selvittää poliisikoulun taustaa.

Vuonna 1919 alkanut poliisin perustutkintokoulu on kestoaltaan kaksi ja puoli vuotta, josta osa on lähiopetusta eli poliisikoululla tapahtuvaa, osa ohjattua työharjoittelua ja osa näiden sekoitusta eli kenttätöitä, jonka aikana suoritetaan myös etäopintoja. Opintopisteitä kertyy näiden vuosien aikana 165 – muille ja minullekin tiedoksi, että se vastaa 110 opintoviikkoa. Käytännössä tämä siis tarkoittaa sitä, että ensimmäinen vuosi vietetään Tampereella, jonka jälkeen ollaan jossain suurehkoissa poliisilaitoksessa töissä. Tämän jälkeen Tampereella vietetään jälleen aikaa, ennen kuin siirrytään mihin hyvänsä poliisilaitokselle kenttätöihin, jona aikana on siis etäopintoja ja tehdään päättötöitä.

Joka vuoden aikana aloittaa eri määrä opiskelijoita riippuen kahden ja puolen vuoden päästä olevasta työllistymistilanteesta – ajatelkaa, jos mekin tietäisimme kouluun tullessamme, että saamme töitä lähes varmasti opintomme päätyttyä. Kuitenkin

pitää olla oma-aloitteinen ja hakea vanhemman konstaapelin virkaa joltain poliisilaitokselta. Vuoden 2007 aikana aloitti tai aloittaa 360 opiskelijaa, jotka on jaettu pienempiin, noin 48 hengen ryhmiin, sillä koulutus alkaa aina kuuden viikon välein. Ruotsinkielisessä koulutuksessa ryhmät ovat vielä pienempiä – heitä, kun aloittaa aina suunnilleen 20 kerrallaan. Koulutusryhmiä on siis vuosittain noin seitsemän suomenkielistä yhden ruotsinkielisen lisäksi.

Tampereella poliiseja on koulutettu suunnilleen yhtä kauan kuin teekkareitakin eli vuodesta 1974. Tällöin kuitenkin koulutus tapahtui Tammelassa. Vuonna 1993 meidän naapuriimme valmistuneessa poliisikoulussa on kerrallaan noin 400–500 opiskelijaa paikan päällä. Yhteensä yhtäaikaisia opiskelijoita on kuitenkin suunnilleen 900. Naisia koulutetuista on suunnilleen neljäsosa.

Kouluun ei niin vaan pääse, vaan opiskelijaksi hyväksymisestä vaaditaan paljon erilaisia asioita. Kuten meidänkin, poliisikokelaiden tulee olla suorittanut ylioppilastutkinnon. Vaihtoehtoisesti kelpaa myös ammatillinen perustutkinto tai lukion oppimäärä. Lisäksi vaatimuksia asetetaan niin näkökyvylle kuin väri- ja kuuloaistille. Lisäksi kan-didaatilla ei saa olla työkykyä heikentävää sairautta. Henkilön luonteen ja asenteenkin pitää olla poliisille sopiva ja elämäntapojen poliisille hyväksyttävissä – ei siis saa olla liikaa teekkarimaisia piirteitä. Nämäkään ei riitä, vaan henkilölle pitää olla myös ainakin B-luokan ajokortti ja vuoden työkokemus, johon lasketaan mukaan myös asepalvelus. Kaiken huipuksi poliisin tulee olla vielä Suomen kansalainen. Jotta kaikki nämä vaatimukset voi läpäistä, aloittavien opiskelijoiden keski-ikä läheneekin 24 vuotta – pitäisiköhän sitä siis ruveta poliisikoululaiseksi, kun valmistuu, varsinkin, kun koulutuksesta maksetaan 3,60 euroa päivässä? Ongelmaksi voi vain muodostua se, että

kouluun ei saa hakea kuin kolme kertaa. Vaikka valintakokeita vuoden aikana järjestetään neljät, ei voi niihin osallistua kuin vuoden välein. Lisämomentin tuo sekin, että aina hakemuspaperit palauttaessasi, joudut lyhyeen haastatteluun.

HAKU PÄÄLLÄ POLIISIKOULU

Pääsykoe – yksi mystinen seikka ainakin minulle – koostuu kolmesta vaiheesta. Ensimmäisessä vaiheessa on kuntokokeen lisäksi äidinkielen kokeita, päättelykyvyn testejä ja psykologisia kokeita sekä lyhyt haastattelu. Kokonaispistemäärä, jonka voi ensimmäisessä vaiheessa saada on 27. Näistä viisi pistettä voi saada kuntokokeista, joissa mm. kannetaan 78 kilon painoista nukkea parikymmentä metriä, juostaan se maaginen 1500 metriä ja tehdään vatsalihasliikkeitä. Lisäksi ylitetään seinämä, penkkipunnerretaan ja uidaan. Viimeinen testi on käsinkohonta testi eli suomeksi sanottuna miehet joko vetävät leukoja tai ylätaljaa – naisilla on vain jälkimmäinen vaihtoehtomahdollisuus. Pääpaino on kuitenkin äidinkielen kokeessa, josta voi kahdeksan pistettä saada. Pääsykokeen toisessa vaiheessa on lisää psykologisia testejä. Lisäksi on ryhmätehtävä ja perusteellinen haastattelu.

Täydellinen terveystarkastus on kolmas vaihe. Ajatelkaa, jos meidänkin pääsykokeet olisivat yhtä moniportaiset ja monipuoliset. Papereilla ei siis pääsisi enää sisälle...

Poliisin perustutkinnon suoritettuaan on mahdollisuus jatkaa opintojaan kouluttautumalla poliisialapäällystään, poliisipäällystään tai poliisi-alan maisteriksi. Vaihtoehtoisesti voi suorittaa erikoistumisopintoja, joka on horisontaalinen vaihtoehto uralla etenemiselle. Hervannassa ei siis opiskele ainoastaan ihan untuvikkoja, vaan myös vähän vanhempia henkilöitä. Poliisikoiria ei kuitenkaan voi Tampereelta bongata, vaan sitä varten tulee matkustaa Hämeenlinnaan.

Millainen siitä uudesta koulusta sitten oikein tulee? Tällä hetkellä poliisikoulun kokonaisala on 21 hehtaaria, joilla sijaitsee koulun lisäksi ajoharjoittelurataa, kuntosalia, uimahallia, paini-, liikunta- ja palloilusalua. Opiskelija-asuntolataloja, joihin on siis helppo eksyä, on kahdeksan – vuodepaikkoja näissä on yli 900. Tämän vuoksi asuminen on ilmaista poliisikokelailla. Lisäksi heillä on tarjolla ilmainen ruoka. Päärakennusta ja liikuntahallia laajennetaan. Lisäksi alatestiradassa tehdään muutoksia. Poliisikoululle rakennetaan myös poliisimuseota, johon pääsee ihan tavalliset tallaajat ja teekkaritkin poikkeamaan. Museon pitäisi aueta ensi vuonna – eli se on mitä loistavin xq-kohde tulevaisuutta ajatellen...

Innovaatioita arjen perustaksi

Edelläkävijyyttä syntyy uteliaisuudesta

Tahto kehittyä vie vaikka läpi harmaan kiven

Uteliaisuudesta, kokemuksesta ja yhteistyöstä asiakkaiden kanssa syntyy korkean teknologian innovaatioita arjen perustaksi. Ne ovat tehneet Sandvikista kaivos- ja rakennusteollisuuden laite- ja palvelutoimittajana alansa globaalien edelläkävijän, joka pyrkii jatkuvasti ylittämään asiakkaidensa odotukset. Myös paikallisesti.

Harmaaseen massaan

*Keskinkertainen ei ole mitään
Keskiarvokin kammottava
Välimallit hukkuvat massaan
Tuulipuku, kaksoset ja koira
Noihan vain kuolemaa odottaa
On pakko keksiä jotain muuta.
Toista yritystä ei tuu
Silti toisinaan tuntuu siltä,
et sinne ihminen kuitenkin kuuluu.*

A. Laaksonlaita

High-quality fine paper, publication paper, packaging boards and wood products are the foundations upon which we build. Our success in these business areas is based on constant innovation, an efficient value chain, and a deep understanding of our customers' business. Join us on our journey into the future.

www.storaenso.com

STORAENSO
what paper can do

Lokakuu

To 18.10 **Halloween Sitsit**
- trick or treat?

To 18.10 **Halloween-kolmiot**
- hyytävää menoa

To 25.10 **McKinsey event**
- 2.-3. vuosikurssilaisille

Marraskuu

To 01.11 **Kinkybileet @ Huuma**
- toteuta itseäsi ;)

Pe 02.11 **Fuksisitsit @ Zip**
- näitä et halua missata!

Ti 06.11 **Proffasauna @ Mörrimöykky**
- laitokset esittäytyvät

Ti 13.11 **Kähmintä-cocktail**
- tietoa hallituspesteistä

To 15.11 **Marraskuun kolmiot**
- Amerikka-teemalla

Ti 20.11 **Times-osakilpailu**
- ketkä selviävät jatkoon?

Ke 21.11 **Vaalikokous @ Festia**
- kaikki vaikuttamaan!

Joulukuu

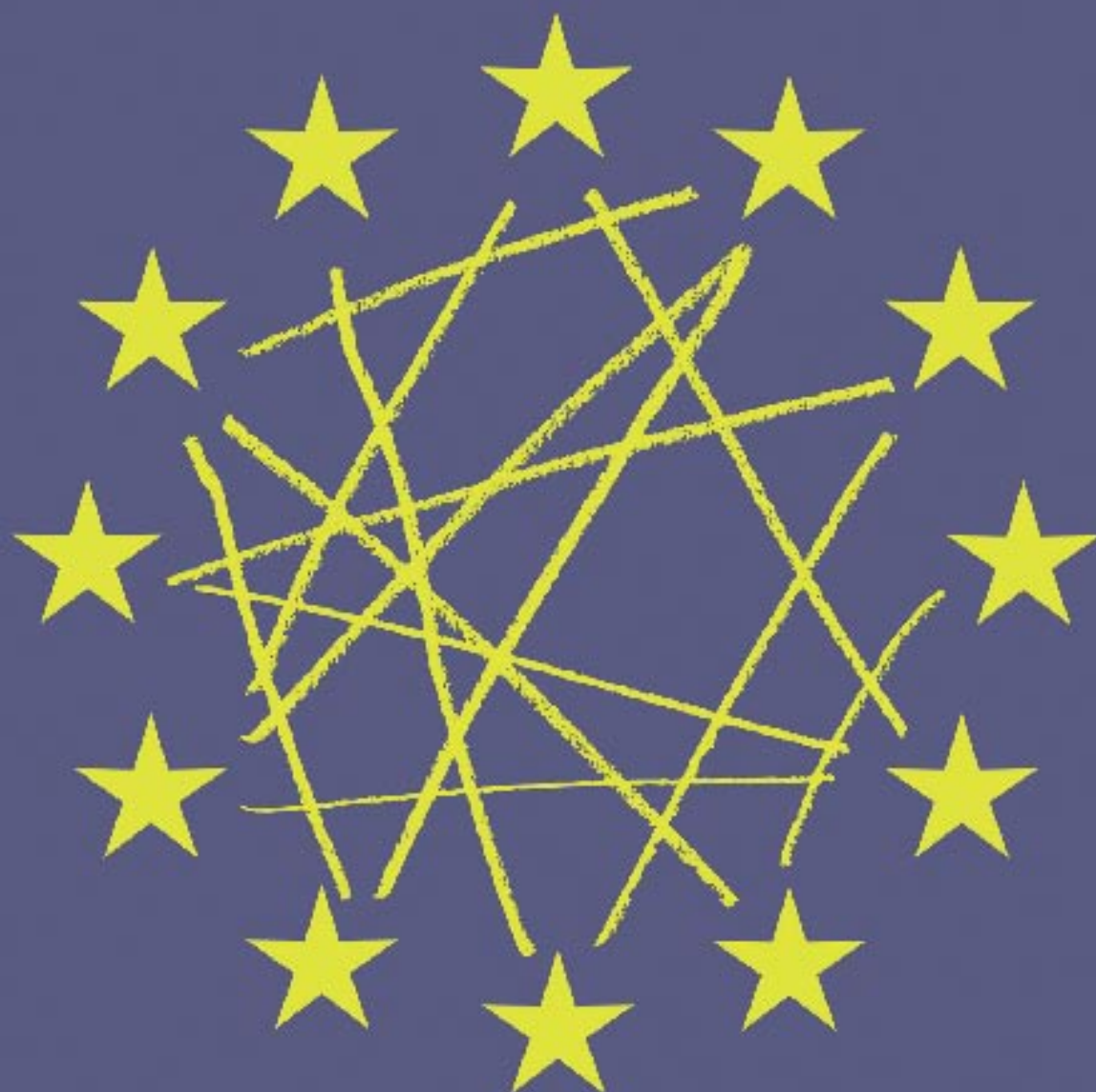
Su 02.12 **Once in a lifetime II**
- pikkujoulut Silja Europalla

Ti 04.12 **Joulukuun kolmiot**
- vuoden viimeiset!

Ke 12.12 **Fuksien haalarisauna**
- fukseille ja kutsuvieraille

Huom. kalenteri elää, seuraathan siis www.indecs.info:a!

Europe is waiting for you!

McKinsey offers international internship positions

This is not practice – it's real. Work on an international consulting team. Meet top global players face-to-face. Team up with exceptional people and learn from them. McKinsey's international internships give you the chance to test your capabilities and knowledge. Stretch yourself. Your contribution will generate real impact. This is not just another internship – it's the start of your career.

For more information and to fill in an application online, please visit: www.gointernational.mckinsey.com. The application period for the students from Finnish universities ends on November 30, 2007. With any questions, please contact Merja Kolchmainen at McKinsey Helsinki, tel. +358 9 6157 100 or email merja_kolchmainen@mckinsey.com.

McKinsey&Company